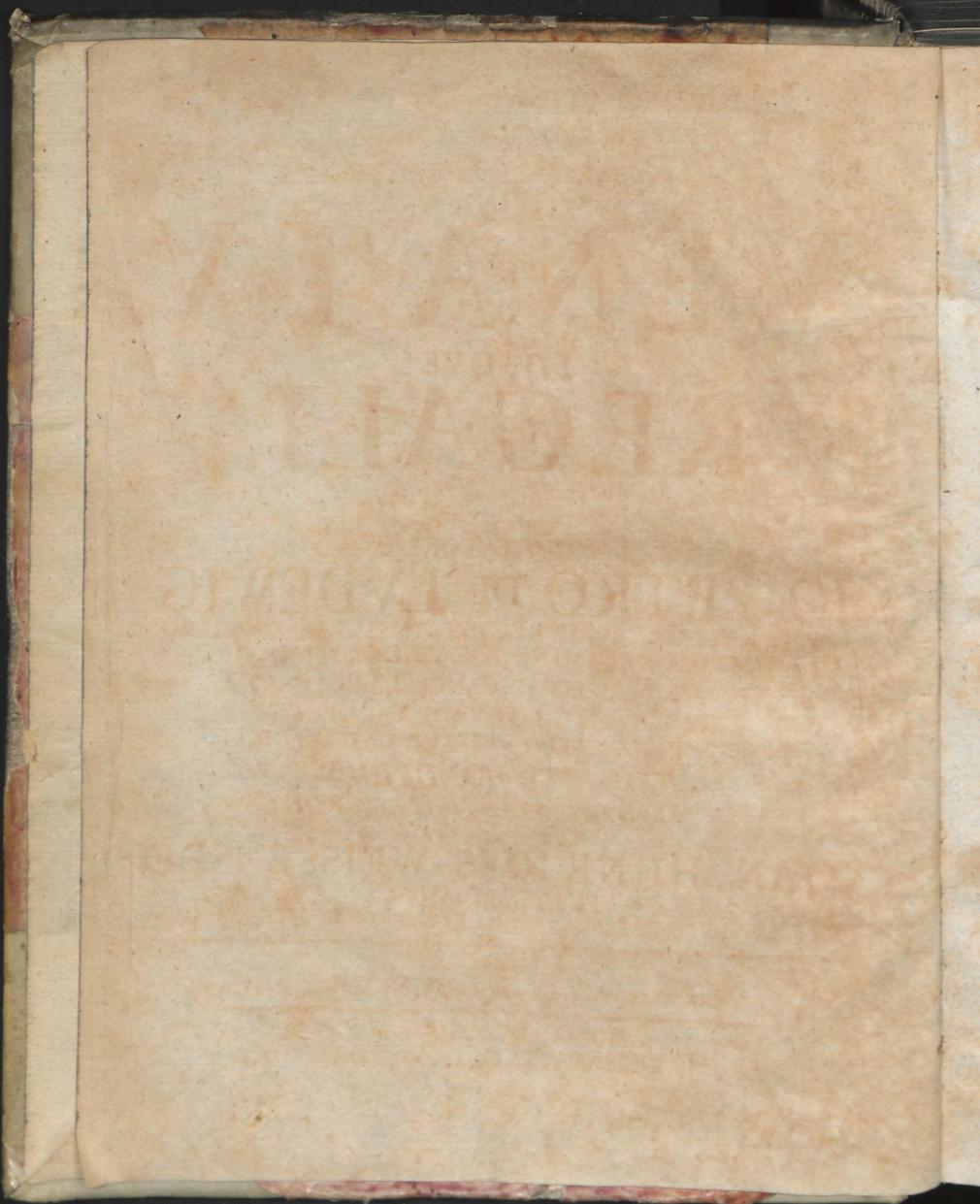

Wd. 67

Inhaltsverzeichniß am Schluß.

Differentias iuris
Romani & Germanici

IN

RE
BAFIARIA
TINCTORVM
Den Särberen/

PRAESIDE

DN. IOAN. PETRO DE LVDEWIG,

FRIDERICIANAE CANCELLARIO,

POTENTISS. PORVSS. REG. A CONSILIIS INTIMIS ET IN REGIMINE ATQUE
CONSIST. DVCATVS MAGDEBURGICI, ORDINIS ICTORVM PRAESIDE
VICARIO, PROFESSORE IVRIVM ET HISTORIARVM,

DOMINO IN BENDORF, PREZ, GATTERSTAET, RELIQUA,

AD CAPESSENDA PRIVILEGIA ET HONORES IN
IVRISPRUDENTIAE STUDIO SUPREMOS

RESPONDEBIT

M. CHRISTIAN. GOTTL. ROEGNER,

GERA VOIGTLANDVS
AVCTOR.

DIE MENS. OCTOBR. CC CI CC XXV.

HALAE VENEDORVM
LITTERIS IOANNIS GRVNERTI, ACADEM. TYPOGR.

PRAEFATIO.

PRAEFATIO.

St mihi patria GERA,
Vogtlandiae ciuitatum
praecipua, cum ob ci-
uium numeros, tum
ob commerciorum flo-

BAFIA GE-
RANA ad-
modum
celebris.

rem ac opes. In ultimis uero princi-
pem locum merentur *bafia*, id est,
tinctorum tabernae, omnis generis ac
artis, *uulgaris & emendatioris illius,*
der schlechten und schoenfärberien.
Euenerit autem hoc siue fortuna; siue
praestantia ingeniorum hominumque
industria singulari, ut, quod regio & na-
tura difficile reddit, suppleant operis &
arte; siue bonis & irriguis aquis & aeri
puro & sereno debeatur, mea parum
refert, cum *thema iuris respondere in-*
stituam, non rimari naturae arcana. (*)

(*) Celebratur hodie in patria *Iohannis Nicolai SCHMIDII*, qui ante
mea Belgae cuiusdem memoria, duo secula *lanificii textrinae & bafiae*

A

Illud

Illud certum est, *Gerenses tincturas* in
 pretio esse singulari, nisi meliori orbi
 uniuerso, nam etiam tinctae apud nos
 lanae ad *Indos perlatae, Europae* certe,
 quod illis gaudeant capianturque *Itali*
hodieque: licet regiones aliquae edi-
cis cauerint, ne suis nostrae porro
praeferantur aut, ne importentur, in-
terdixere prorsus. Vnde facile est ad
intelligendum, quod, in tanto huius
artis flore ac cultu, mille homines inde
quaerere & accipere queant ea, quae
ad uictum & cultum solent requiri.

Inde CAV-
SAE TIN-
CTORIAE
obuiiae ibi
in foris.

§. II. Vti autem solet etiam illud
 euenire, ut res negotiaque, quo in
 aliquo loco frequentius tractantur, eo
 etiam crebrius ac sollicitius dispu-
 ten-
 tur trahanturque in forum: ita nemo
 uitio uerterit mihi, quod in arenam
 inaugurate producam *bafiarum* seu

singulares artes ad nos dicitur attu-
lisse easque docuisse ciues nostros, ut patrii artifices *hodieque illius*
ueluti propago esse uideantur.

tincto-

tinctorium argumentum, quod inter
bafarios mihi natale solum in eoque
domicilium, quod patere etiam debet
causis bafariis, si quidem illis opus fue-
rit, iuris, quod colo & fori, cui me
mancipaui, aliquo patrocinio. Quod
cum ita sit, etiam intelliges illud, fi-
nem, nobis propositum, *forensem esse*
& pragmaticum uere, floribus tamen
sparsis simul antiquitatum & litterarum
humaniorum, ne frustra lau-
rum quoque earundem uidetur adse-
cutus fuisse.

§. III. Non auctum ago. Nam fuit Scripto-
res de AR-
TE TIN-
CTORIA &
iure.
adhuc nemo *iureconsultorum*, qui an-
te nos hanc iuris spartam occupauerit
ex instituto. De *tinctoria arte & colo-*
ribus scripsit anonymous Gallus libel-
lum utilissimum: *le TEINTVRIER par-*
fait, ou l' art de teindre les soys, laines,
fils, chapeaux &c. la maniere de met-
tre en couleur le Cuirs, l' Yuoire, les Os,

PRAEFATIO.

le Bois, le Verre, le Cristal &c. avec
un traité des Drogues & ingrediens,
qu'on y emploie, du choix, qu'on doit
faire & de leur culture, Parisiis 1716. in
12d. Quod opusculum iterum iterum-
que est recusum Rothomagi, Berolini,
alibi. Breuior est anonymus alias au-
tor libelli: *instruction generale pour*
les teintures des laines & manufac-
tures Parisiis 1671. in 12d. In his quoque nu-
meris illi sunt, qui de generibus merca-
turae diuersis scripsere, Ioh. Faust. ab AS-
SCHAFFENBURG in cons. pro aer. Iacobus
SAVARY dans le parfait negotiant; Paul-
lus Iacobus MARPERGER, uir harum re-
rum doctus & callens, meliori fortuna
dignissimus omnino, in libris diuersis:
dem manufacturenhaus; kauffmanns-
magazin; de arte tinctoria fundamen-
tali, opusculis aliis generis eiusdem.
Post hos consulendi physici & oecono-
mici auctores BOYLE de coloribus; HOCH-
BERG

BERG in *Georgicis curiosis*; *Bernard. von Rohr* & similes. Qui aliquid in iure bafiariorum defininerint, nominari possunt nulli; sed tamen cursim aliquid habent de eodem, illustris dn. director THOMASIVS de *iure colorum*; *Adrianus Bayer* de *iure opificum*; dn. PRAESES in *opifice exule in pagis* & forte alii.
CAP. I.

De uerbis uerborumque etymis & historia artis bafiariae in Latio.

Vti Romani elegantiam & cultum omnem de-
bent Graecis: ita etiam gestamina colorum eo-
rumque nomina & artes, technica quaeque.
Quod cum ita sit, nihil te offendat inscriptio
hellenizans, in themate iuris Romani.

§. 2. *Bafium* aut *baphium* uerbum est Graecae ori-
ginis, donatum Latina ciuitate, ob *tinctoriam* artem e-
stam & *verba rei*
Graecia translata in Latiū. Nam βαπτώ, est *mergo*, *tinctoriae*.
immergo; βαπτός *tinctus*, *colore* obductus seu infectus;
βαπτός *simplex*, res non obducta colore. Inde βαψή Quale βα-
immerſio, *tinctura*, *color*; βαψός non *tinctus*, uerum *fumum*.
simplex; διβαψός bis *tinctus*, κοκκοβαψός. *cocco*, rubeo
colore infectus; βαψίος *baptarius*, *tinctor*; βαψίδες, βα-
ψία τέχνη *ars tinctoria*; βαψίον *tinctoria officina* seu *infecto-*
rium, ut habet autor *etymologici* M. atque *glossaria PHILO-*
XENI & aliorum. Quod magis est, etiam βαπτίζω est *tingere*,
mergere, obruere aqua: βαψίσης *tinctor*, βαψίσης *officina*
tinctoria, balnearia. Quae uerba nunc seculis diuinioris.

a) in legibus. §. 3. *Baphii* siue βαφεῖς uerbum Latina ciuitate donatum idemque esse, quam tintorem, illud constat ex legibus & auctoribus. In l. 2. C. de murilegulis Constantinus ait: *Baphii* (tintores) οἱ γynaecii (lanifices & lintearii) per quos priuata nostra substantia tenuatur (quoniam tintoriae officinae imperatoris solius, instar monopolii) suffragiis abstineant (se non immisscent alienis muneribus) uel si contra hoc fecerint, gladio feriantur. Et in l. 5. C. eodem ubi purpurae nundinae prohibentur interdicunturque illis *baphia* siue tintoriae officinae. Quae etiam habetur b) Notitia in Cod. Theod. lib. X. tit. 22. lege decima octaua. Et cum imperii. imperator, hoc monopolii iure, plura habuisset *bafia* seu tintorias officinas nobiliores, in Phoenicia l. ult. C. de uest. holoueris, Tyria EVSEBIUS hist. eccl. lib. VII. c. ult. aliisque prouinciis per orientem maxime & nouem in occidente, uti BULLENGERVS de imperio R. lib. VI. c. 68: cuique earum, praefectus fuit singularis, procurator. Inde est, quod in NOTITIA IMPERII capite LXXIII. sacram LARGITIONVM COMES sub sua dispositione habuisse, legatur cum officiales, ad fiscum principis pertinentes, alios; tum etiam PROCVRATORES BAFIORVM. Vnde Guid. PANCIROLO occasio, ut de munere & sparta baphiorum & eorundem procuratorum multa congereret ex auctoribus & legibus in commentario ad istam notitiam p. 121. Quae loca fere omnes exscripsere. Ceterum etiam praeponui baphiis, noltro more, desfaeret commissarii, mentionem facit Ael. LAMPRIDIVS in Alexandro seuero cap. 40. c) auctori- bus lati- nis. uestibus, quae sequuntur: *Vestes sericas ipse* (Alexander imperator) *raras* habuit: *holosericas* nunquam induit, *Purpurac* clarissimae non ad usum suum, sed ad matronarum, si quae aut possent aut uellent, certe ad uendendum grauissimus exactor fuit. Ita ut ALEXANDRINA purpura hodieque dicitur, quae uulgo PROBIANA dicitur, idcirco, quod Aurelius Probus, BAPHIIS praepositus id genus muricis reperiret.

§. 4.

§. 4. Requieres tamen forte illud: quare *baphii* aut *bafii* uerbo maluerimus uti, quam uocabulis haud dubie Latinis: *infectorii*, *infectoris*, *tinctoriae artis*, cetera? Repono. Maluisse nos in iuris argumento ac themate loqui cum *legibus*, quam cum vulgaribus Grammaticis. Exemplo quidem theologorum, qui uitio uerterunt Latinis patribus, quod, loco uerbi, *baptizo te*, dicere maluerint: *Ego mero aut TINGO te in nomine patris*, cetera. Nam technica uerba praefstat retinere, usum semel recepta, quam adfectare formulas Latiniores. Propterea etiam *bafia* scripsimus littera f. licet Graeca φαφη aliaque recitauerimus supra, unde per phuox scribenda esse uideatur. Nam desuefieri debet *bafii* aut *bafiae* uox ab indole Graeca omnino, ut, semel Latio donata, in eodem etiam nata esse uideatur.

§. 5. Vtiautem saepius dn. p̄raeses ostendit alias, si Verbo non omnes linguas, certe Graecam, Latinam & Germaniam in eam conspirare inuicem miro quodam concentu: ita uerbum *tingere* & *tinchen* in uernacula habeo pro iisdem. Imo ξάρπω & *papen* sibi & litterarum elementis & significatis vicina esse uocabula, non dubito adfirmare. Certo hinc argumento, omnes mortales, aut hosce tres populos minimum, unum uti parentem, ita magistrum linguae unum habuisse.

§. 6. Ceterum est, per iura Latii, *tinctoria* ars Romae inter antiquissimas. Nam scribit de *Numa regē* PLVTARCVS p. 71. quod diuilerit ciuitatem per artes: τέλετῶν a) αγιτιβινοῦ; χρυσοχόων, aurificum; τεκτόνων, fabrorum; quissima. βαφέων, *tinctorum*; συνδέμων, sutorum; συνθετῶν, coriariorum; χαλέπων, aeriarorum; νεαρέων, figurorum, reliquias artes, pretii uilioris, coegisse in unum. Vnde patet, b) siugulat principio BAFIORVM collegia floruisse Romae tempore i tribu antiquissimo; deinde *bafios* habuisse ius singularistribus; honorata.

tum

e) vulga-
ribus
praedata
opificis.
Ince-
mora
TINCTO-
RIAE artis
ex colori-
bus maie-
stati pro-
priis.

tum *bafios opificibus uulgaribus iure p[re]ferendos eos que habuisse ante alios praecedentiam & προεδριαν.*

§. 7. Creuit tamen auctoritas *bafiorum ex eo ma-*
xime, ex quo reges Latii, tum magistratus, post etiam
Caesares maiestatem distinguenter adligarentque colori-
b[us]. Purpurae scilicet & encausto: adeo, ut purpurea ue-
stis esset nonnisi imperialis: encaustum uero imperialis
scriptura. Vtrumque colorem finxere ideo sacrum & san-
ctum, ut capit[is] poenam subiret subditus, qui illo uel
*uestem tingeret uel calatum, ut clara est *I. uellera 3. C. de**
*uestib[us], holoberis atque *I. 1. fucandae C. quac res uenire non**
possunt. Imperialis numinis habuere ideo reum Caesares
pagani: quod christiani rectius crimine laeti maiestatis
*notauerunt, uti constitutio extat in *I. 18. C. Theod. lib. X.**
tit. 20. de purpurae nundinis prohibendis.

Qui in-
dulti
quando-
que subdi-
tis etiam.

niis alieni, qui esse maluerant, quam uideri, hos impe-
riales colores tanti non habuerunt, quin indulgerent has
officias inanes subditis matronis in *uestibus*, imo uiris et
iam in *segmentis*; uoluere tamen, ut maximi emerent illi
hanc indulgentiam. In qua ALEXANDRI SEVERI nobis
exemplum satis est, descriptum a LAMPRIDIO in illius *vita*
c. 36. 40. Dicens (Alexander) imperium in uirtute esse, non
in decoro. PURPRAE clarissimae non ad suum usum; sed
ad matronarum. Certe ad uendendum grauissimus exactor
fuit. Id uult scriptor: Alexandrum Caesarem purpurae
bafios aestimasse maximi, imo, ut ars bafaria siue tin-
ctoria cresceret, uoluisse. Non eo tamen fine, quod ipse
delectaretur purpurae gestamine; sed ut maximi uen-
deretur aliis eadem a comite commerciorum.

BAFIORUM
INSIGNIA
publica.

§. 9. Tantum igitur abest, *baforum partem loco*
fuisse uiliori, ut potius comiti sacrarum largitionum
commendarentur parerentque procuratores bafiorum.

Quem

IN ARTE BAFIARIA.

Quem eius sigillatim munera etiam admonuere insignia peculiaria, etiamnunc conspicienda in NOTITIA IMPERII cap. 74. Describit quidem illa dubitanter PANCIROLVS commentarii p. 116. 117. his uerbis: *ad sinistram CISTA* (conspicitur in insignium numeris Comitis largitionum) *radios, sursum erectos, continet.* Haec textrinac instrumenta indicat uel metaxae serici, quorum procuratores COMITI largitionum parebant. Frustra se torquet huc & illuc Pancirolus. Nam res ipsa docet, insigne hoc tinctorum fuisse non cistam, sed corbulam, in quam relatae metaxae, e serico aut lana filorum, murice tingitorum, fasciculi erecti ex corbula eminentes. Quibus hodie uti solent nostri mercatores in uendendis filis, colore tinctis. Dem gesärbten garn, strelen. Quod si enim *tingoria* fuissent instrumenta, non omnia sibi forent aequalia. Ut tamen conspiciuntur. Nam sericum aut lana primum *tingenda*; deinde redigenda in *filas*; demum *texenda* fuisse, constare potest ex *I. 10. lotas C. de muril.* & aliunde. Ceterum cum *Marcianus iureconsultus metaxam* referat inter res uestigales *I. ult. D. de public.* de eius uero significatu admodum solicitus est Iac. Gothofredus ad *I. 13. C. Thed. de murileg.* Qui *NICEPHORVS lib. XVI. hist. eccles. c. 32.* scribat, demum *IVSTINIANI tempore metaxam* ex India allatam fuisse Constantinopolin, illud uideant iudicentque alii. Meum non est, in his colorum rerumque generibus otium perdere. Sed quis crediderit, fieri potuisse, in tanta Byzantinorum scriptorum foecundia & ubertate, ut significatus amitterentur uerborum de *rebus & coloribus palatinis?* Extantibus tot circa haec talia sanctionum formulis in titulis *C. de murilegii;* *de uestibus holoberis;* quae res *uenire non possunt,* cetera. Sed iureconsulti, iura tractare solent opificaria, rebus ipsis relictis opificibus uel comitibus & procuratoribus commerciorum. Atque hic cum sua usu conseruent, non litteris; facile euenuit, ut

B

ars

ars intereat cum artificum morte. Quod cum in his etiam uestibus ac coloribus palatinis ita contigerit: nulla resti-tutionis spes ab hominibus litteratis. Hodie minus, cum fugerint haec talia sui etiam aei*iureconsultos*, scientia, arcani instar, reservata *bafis* ipsis. Ideoque, si *tinctor* fuerit litteratus adpuleritque ad hos titulos ex-plicandos animum: non dubitarem de successu meliori. De *iureconsultis* interim dici hic omnino potest: quod de coloribus hisce iudicent *cacci* perdantque ita oleum & operam.

Proposi-tio iuri-s tinctori-i differen-tiarum.

§. 10. In iuribus autem *bafiorum* aestimandis sequi-mur *dn. praesidii* institutum in *Latii & Germaniae dif-ferentiis*. Ita enim fieri, ut reipublicae utriusque *leges ba-fiaras* moresque adsequamur rationibus exemplisque, evitata utriusque iurisprudentiae perturbatione.

CAP. II.

De iure personarum.

DIFFERENTIA I.

De *tinctoriis* artis actate.I. R. aetas
uetusta.I. G. re-
cens.*Tinctores*
Latii.

Romano iure *BAFII* seu *tinctores* in-ter opifices uetusissimos (1): Germani autem uti simplici uictu, ita etiam uestitu usi sunt, nullo colore tincto: sed nativo & *αβάφω* (2).

(1) Nam inter *tribus* collegiaque opificum a *NUMA* rege instituta munitaque priuilegiis etiam recensentur *BAPHI*, quod habet *PLVTARCHVS* in vita *Numae*, quem audiuiimus supra cap. I. §. 6. p. 7.

(2) Nam

PERSONARVM.

(2) Nam constat de Germanis, quod pellibus usi sint, In Germania instar uestimentorum. Non consutis aut arte subactis; sed crudis & fluitantibus per humeros. Foeminas autem linteis amictibus uelatas fuisse. Ex plebe homines egisse nudos; sine pudore & laetione uerecundiae. Tria tamen notat TACITVS de M. G. c. 16. quod tinctorii estargumenti. Primum quod capillos rutilos adfectauerint, obductos colore. Deinde quod opulentiores uestibus deflectati uericoloreis. Demum, quod matronarum quoque ornatus purpura. Sed facile est, ad intelligendum, hos mores debuisse ciues nostros fucato Latio eiusque corruptelis, quibus patria nostra deinceps infecta est uersaque in peius.

DIFFERENTIA II.

De TRIBV tinctorum.

ROm. iure TINCTORES inde a Numae I.R. in
aeuo accepere iura collegii & tribu.
TRIBVS singularis (3): Germanico iure
uti opificia omnia, ita bafaria seu tin-
ctoria ars principio penes seruos. An-
no autem 1000 CXXV. demum colle-
gia opificum iustituta (4). Dubium,
si aetatem spectes, quae tinctorum tri-
bui debeatur sigillatim. Nam hodie- I.G. duo
que illi diuarum classum. Altera for- rum ge-
tis uulgaris, der schlecht oder schwarz- nerum
färber (5); altera eximiae der schoen- uulga-
färber.

qui in tri-
bu.
2) eximii
non.
färber. Ultimi *bafii* hodieque in nul-
la tribu. Quod certissimum argumen-
tum; eorundem artem esse in Germa-
nia nouam ac liberalem, cum olim
patria acquieuerit uulgaribus solis,
der *schwarzfärber*: quibus post de-
mum accesserint *insigniores* & ordinis
eminentioris die *schoenfärber*. Imo
uenerint hi in Germaniam ex Galliae
forte aut Belgii prouinciis: ubi exu-
lant apud opifices *tribunitia iura*, mos
ille *Teutonicalis* (6). Quae discrimina
cum expenderent *comites commercio-*
rum regis Porussiae: conducerentne
illa reipublicae, an minus? constitutio-
nere regali anno CICIO CCXVII. utrumque
genus *bafiorum* coniunctum est atque
coactum in unam *tribum*, omni discrimi-
ne deinceps sublato prorsus (7).
In aliis autem Germaniae prouinciis
tinctores eximii hodieque permanent
sine tribu. Imo indulgetur & hoc
merca-

Non ta-
men ubi-
gue.

mercatoribus; ut conducant extra
tribum operas uulgarium tintorum in
tingendis pannis linteis & lanis suo in-
stituto. Qui, quod nulli tribui ad-
scripti, haberí solent instar conducto-
rum seruorum audiuntque ideo non
magistri tintores, färbermeister; sed
operarii, in uernacula färberknech-
te (8).

(3) Numam enim regum Latii primum fuisse, qui, iuxta militaria studia, quibus tum unice operam naua-
uerant Romae ciues, etiam opifcia ciuibus commenda-
uerit, dederitque iura collegii, illud quidem ex instituto
docuit dn. praes. in opifice exule in pagis different. I. c. 1.
§. 2. p. 10. Atque in his collegium bafiorum statim Romae
fuisse, auctor est PLVTARCHVS in Numa.

(4) Vti plene planeque dn. praes ostendit firma- Sera in
uitque sententiam testibus omnis aeuī idoneis in opifice Germania
exule in pagis differ. I. cap. 3. §. 2. p. 12.

(5) Vulgares die schlechtsärber haud dubie au- Tintores
diunt ideo, quod simplici & uulgari utantur materia co- trium ge-
lorum. Deinde appellantur etiam schwarzärber a nerum
colore communi ac infimi gradus. Imo quod colore RES.
tincta poliant erugentque; dicuntur quoque mandler.
Si aeratem requiras, hi alteris omnino habendi pro ue-
tustioribus, in patria minimum, quae uulgaribus colo-
ribus studuit tantum: res autem, nobilioribus tintas, ac-
cepit ex Gallia, Belgio, Italiaque, maxime a Venetis, ubi
eximiorum tintorum ars florentissima. Quod cum ita
sit,

*fit, uulgares tintores, uetus statis ergo, quam in patria
habent, despicere solent eximios, quos homines nouos
& peregrinos dicunt, nulla que honoratos tribu aut col-
legio.*

1) tintores
2) eximios
3) mil.

(6) EXIMII tintores, die schaenferber ideo adpellantur hoc nomine, quod coloribus tingant pulchrioribus eximiisque. Hi cum uenerint ex aliis regnis in Germaniam, adhuc tribui nulli sunt adscripti. Nam *tribus opificiaris*, die *handwerks-zünften*, *handwerks-braüche* referendas esse nonnisi ad mores Teutonicales, singulari opera ostendit docuitque ex diplomatis. *dn. praeses in opifice exule differ. I. o. 3. §. 5.* Licet illas ipsi coluerint olim Romani. Cum uero, *opificem* sine tribu agere, in Germania idem sit, quam non esse in numero acordinet igitur etiam *infectores eximii*, die *schoenfaerber* iura acceperunt legesque *tribunitias*. Nunc singulares, ut alii cubi: nunc uulgari tribui *accessorias*. Et, ne inter spartae unius socios aemulatio regnet: utrumque discri- men est e medio reipublicae sublatum.

DISCRIMINA
NA inter
tintores
1) uulgares
2) eximios

(7) Vt in epitome habeas *uulgarium & eximiorum tintorum* discrimina: aliqua hic recitabimus. Nam *uulgares* sunt *tribunitii*, in uernacula *zünfliig: eximii* autem sine tribu collegioque agunt exercitque suam artem, ut lubet *Adr. BEYER de magist. opific. cap. VIII. n. 108. 212. 223.* *Vulgares* colorum materias habent nonnisi *uulgares: eximii* nonnisi praefrantioribus utuntur, *isatidem* mit *weyde*, herba illa colorifera. *Primi*, iuxta *bafarian* artem, habent quoque spartam *erugandi & poliendi* machinis, die *mandeln*: quibus carent *eximii*, qui *lintea & lanas* ad erugandum potius mittunt *uulgaribus*. *Vulgares* carent *phiala*, der *klipe*, qua *eximii* utuntur ad corroborandum coloris rerumque nexum. Etiam *uulgares* *lintea* indurant glutine efficiuntque in uernacula *starrleinwand*; aquibus operis abstinenter *eximii*, cetera.

(8) Nam

(8) Nam sunt quidam ciues opulentii, qui sibi ac ³⁾ SERVI
quirunt instituuntqne bafiarias officinas, licet ipsi tincto¹⁾. bafarii.
res non sint. Alunt uero conductumque ad has operas
pro mercede hebdomadaria homines, tinctoriae artis
non imperitos ad eam exercendam. Hi uti loco haben-
tur valde abiecto; cum uiuant ad nutum ac iussum eo-
rum, qui illos locarunt, ideo dici solent ferberknechte.
Sed de iure hoc quorundam hominum, qui instituunt
habentque officinas gentiliis, statim erit dicendi locus in
differentia singulari.

DIFERENTIA III.

De bafis GENTILITIIS.

Iure Romano BAFIARII nascuntur, ne ^{Tinctores}
que enim licet, officinas tinctorias <sup>1) adscri-
puti.</sup>
relinquere parentum, liberis (9):
Germanico iure nemo cogitur tinctor
uel esse uel permanere ac immori.
Instar tamen iuris praecipui habent fa- ^{2) liberis.}
miliae quaedam, ut tinctorias offici-
nas gentiliis colant possideantque, <sup>3) genti-
litii.</sup>
instar priuilegii singularis. Ne bafia-
riae artis arcana euulgentur (10).

(9) Est hoc admodum singulare, sed facile ad in- ^{Tinctores}
telligendum, quare Romano iure cautum ac praeceptum: <sup>1) ADSCRI-
PTEB.</sup>
ne 1) BAFIARII seu tinctores 2) gynaecii seu lanae & lin-
tei ductores 3) textrini 4) murileguli, illi qui conchas,
murex, animalcula legunt, lachrymantia purpuram
^{5) basta-}

5) *bastagarii* seu aurigae, plastrarii rerum annonae militaris 6) monetarii 7) *lympharii* etiam, qui praeparant purpurae colores custodiuntque, ullo unquam tempore uel ipsi uel liberi eorundem artem, quam colunt, relinquant; sed permaneant tinctoriae officinae adscriptitiae aeternum. Imo si *foemina*, etiam nobilis, nuplerit *tinctoriis*: eadem pariter fiat cum liberis suis officinae adscriptitia. Non opus est, ut conducamus hic testes. Loco eorundem clarae sunt leges 1, 2, 5. 7, 11. 13. v. C. de *mutiligulis* & *gynaeciaris* & *bastagariis*. Quas fere omnes cum etiam exhibeat codex *Theodosianus lib. X. tit. 20.* eas luculentucommentario illustravit humanissimus iureconsultus *Iacob. GOTHOFREDVS*, cui adiungendus *BYLENGERVS* in *imperio Rom. lib. VI. c. 68.* quod est de *baphiorum procuratoribus* scriptum sigillatim. Requiris causam sanctionis, sub poenis grauissimis ultimoque supplicio? Fuerat illa haec: quoniam intererat imperatorum, ut officinae *bastariae*, quae sibi uendicauerant, instar monopolii, atque unde tanti redditus accesserant fisco Caesareo annuatim, in flore cultuque essent; artis arcana non euulgarentur proderenturque uel subditis uel populis extraneis, ut etiam ipsi eandem possent imitari. Ita etiam factum est, ut, qui *purpurae* gestamine praetextaque uti uellet uel *Romae* uel in prouinciis uel in populis extraneis prorsus, eam redimere posset a nemine, quam a Caesare eiusque *bastariae officinae* praeposito & procuratore. In Germania, veteri instituto, pariter cautum illud de *monetariis officinis* certae familiae adscriptis, conuentione iussuque principali. Quod exemplis in *Marchia BRANDEBURGICA* docuit dn. *PRAESES* in *tomis VI. reliquiarum praefat.* §. 19. p. 45.

Tinctores
2) VOLVN-
TARII. (10) Licet consilii rationes uelint, ut liberi permaneant in uitae genere eodem cum parentibus, a quibus possunt erudiri & imbuiri in opificio a teneris unguiculis; inde-

PERSONARVM.

17

indeque etiam sit illud, ut praecipui iura plurima habent
 ant filii opificum & generi, meisters-schne und die eines
 meisters tochter heurathen: cogitur tamen nostro iure
 nemo, quin migret opificium paternum mancipetque se
 opificio generis alius. In hac urbe autem uideas, salis
 coctores nasci, die hallorum, halleante, quorum liberi ra-
 ro aliis opificis se dant raroque connubia contrahunt
 cum extraneis, ausser der brüderschaft, ausser dem that
 mit stattleuten sich verheurathen. Sed darur hoc mori-
 bus ac retinetur illis, nonnisi pudore, nulla lege cogen-
 te. Illud tamen est titulo C. de murilegulis uicinum: quod
 coctores salis iure iurando teneantur, ne uel coquendi artem,
 Halae propriam, prodant exteris maxime, in tanta fon-
 tum falsuginosorum multitudine. Verum hodie super-
 rare solent Halensium artes salinarias alii. Exemplo
 Schoenebeccensis officinarum in Magdeburgi uicinia.
 Quod stupeas omnino, si expenderis, qua arte parcant
 ibi salinatores operis & lignis in sale coquendo & exsic-
 cando. Quod utrumque nostri, pristini moris tenaces,
 profundunt frustra. Sed dicunt, uiuere tamen ex ope-
 ris, multiplicatis frustra, plurimos homines. Quasi sit
 haec virtus & prudentia liberalis: distribuere centum
 hominibus salario, ut laterem lauent.

DIFFERENTIA IV.

De tinctoriis MONOPOLII.

Ivre Romano PVRPVRAE tinctores
 nonnisi in IMPERIALIBVS officinis,
 quarum procuratores plures praepositi
 bafis in oriente ac occidente dispersis
 per diuersas prouincias, sigillatim no-
 mina-

a) *principiorum.* minatas in NOTITIA IMPERII (ii): Germani relinquimus hanc artem subditis (12). Cum tamen lanificii, pannificii, baphii, exercendi simul, quantum necessitas requirit aut sufficit reipublicae, maiores impensae requirantur, quam ferre licet priuato, BEROLINI an. CICIOCCXV. officina bafaria publica instructa est, iussu augustali, ut iamnunc pannis uti nobis liceat praestantissimi, domi factis tintisque, quos olim acceperimus ab extraneis prouinciis (13).

BAFIA IMPERIALIA in a) oriente. tomos distincta: ita primus officiales recenset in ORIENTE; alter in OCCIDENTE in iisque cum officinas bafariass, tum praepositos & procuratores. Bafia imperialia in oriente describuntur tom. I. c. 74. uerum in occidente tom II. c. 39. Panzirolo interprete. Verba loci ultimi sunt haec: PROCURATORES BAPHIORVM. I. baphii TARENTINI Calabriae II. SALONITANI Dalmatiae III. CISSENSIS Venetiae IV. SIRACUSANI Siciliae V. AFRICANORVM uariorum VI. GIRBLITANI, Tripoli VII. insularum BALEARIVM in Hispania IX. TELONENSIS in Gallia IX. NARBONENSIS in eadem. Quod cum ita sit, est omnino facile ad intelligendum, purpurae tintae ac uenditae tum maximam fuisse uim. Cum matronae & virgines praesertim purpurae gestamine captae & fascinatae sint, Germanorum exemplo, ut TACITVS,

CITVS habet de M. G. c. 16. per uniuersum propemodum orbem. Vulgarium uero colorum tintores a reliquis opificiis nihil habuere praecipui aut singulare.

(12) Imo inuitamus *opifices* quosque tintores, pro-
positis immunitatis temporariae priuilegiis, ut *tintoriarū uata*,
officinas in urbibus instituant, in quibus illae non inue-
niuntur aut desiderantur. Edictum PORVSSIAE REGIS
an. c. 1000XXIV. iteratum saepius ac iterum, hoc fine
publicis inscriptum litterariis nouellis: ut tintoribus
pateant prouinciae & urbes, ad habendum aedes, ligna,
officinas instituendas cuin lege prohibitoria; ne lintea
aut lanae ringendae dentur extraneis, sed merces solua-
tur tintoribus intra moenia & limites cuiusque urbis
aut territorii.

(13) Est hoc *opus* omnino stupendum & admiratione dignissimum: quoniam in hac officina non solum *panni* texuntur praestantissimi, Anglicis & Belgicis non mul-
tum inferiores: sed etiam ardentissimis florentissimis-
que mergi actungi solent coloribus, intermorituris non-
nisi cum re ipsa. Idque omne tanta copia, ut non solum
octoginta millia militum inde habere possint uestes: sed
fere sufficient panni textiliaque etiam prouinciis. Vnde
facile est ad intelligendum & computandum, quanta
aeris ac nummorum uis domi nunc conseruetur, quae
expensa olim foris, in regnis & prouinciis extraneis.
Diuinum consilium, accepta expensa que in republica uo-
cari sub incudem. Sua iam aetate Fridericus Wilhelmus,
elector an. c. 10 CLXXXVII. die 30. Martii mensis consti-
tutione singulari inuitauit *bafios* ad se in prouincias-
que suas: gleichwie es auch zum 22. an deme, daß die
manufaſzuren der tücher durch gute ſchænfärbereyen
in merckliche aufnahme, und die handlung zum guten
wachſthum gebracht werden kenne, alß müssen die
kauffleute, gewandschneider, und die gewercke der

tuchmacher an denen orten, wo noch zur zeit keine seynd,
einige anzurichten und gute färber darinn zu verschaffen,
ihnen außerst angelegen seyn lassen. Gestalt wir dann die-
jenige, welche die kosten darzu herschiessen, mit gewissen
privilegien und freyheiten zu versehen, uns gnädig er-
klichren. Wir verbieten auch zugleich alle fuscher-färbe-
reyen derjenigen so diese kunst nicht bey tüchtigen meistern
gelernt, und ihre lehrbriefe darüber zu produciren ha-
ben, hiermit ernstlich, so viel nehmlich die tücher be-
trieft welche an handelsleute oder gewandschneider in
gantzen stückken verkauft werden sollen; Wann aber die
tuchmacher zu ihrem eignem ausschnitt selbsten einige
backen, wie sie solche loß zu werden vermeinen, färben,
wird solches zward denenselben verflattet, jedoch daß ein
gestempelt bleyloth mit einem zepter und diese worte: zum
ausschnitt, daran gehangen werde. Haectenus consti-
tutio.

DIFFERENTIA V.

De bafiorum HONORIBVS.

^{Tinctores}
^{2) ferrarii.} **R**omano iure uti tribus opificiariae
omnes sine ullo honoris gradu,
ita etiam *bafis bafiorumque collegiis*
non plus uidetur esse tribuendum (14).
^{3) ingenui.} Contra apud Germanos opificiariae
tribus honoratae sunt omnino, erbare
handwercker; imo quod *bafii* referan-
tur inter *opifica liberalia*, die ge-
schenkte handwercker, illis primae
deben-

debentur omnino p^raet*aliis* (15). Quod ^{3) honor}
uero *eximii* tinctores adscripti tribui
nulli, illi adf^ec*tant* liberalium artium
priuilegia (16).

(14) Romae *tribus opificum* non fuisse honorificas, ^{Bafii AD}
quod seruos habuerint collegas, dn. PRAESES ostendit ^{SCRIPTITIIS}
opifice exule differ. II. c. 1. Neque putauerim, plus dan-^{instar ser-}
dum fuisse tum *bafis*. Certe l. 3. C. de murilegulis consti-^{vorum}
tutio est haec: *ingenuae mulieres*, quae s^e gynaeciaris
(idem de bafariis officinae adscriptitiis dicendum ex
causa eadem) *sociauerint*, si conuentae denuntiatione so-
lenzi, SPLENDOREM generis CONTUBERNIORVM utilitati
p^raferre noluerint, suorum MARITORVM (bafiorum con-
tubernalium) conditione teneantur. Nam *bafarii* adscri-
pti fuerant officinis suaequ^e arti, quam nullo unquam
tempore poterant uel ipsi uel liberi eorundem deserere.
Ut dictum differ. III. Quod cum durum esset, pro
adscriptitiis habitⁱ & adscriptitiis prope absuere a conditio-
ne seruorum. Inde oppontuntur *bafii* hominibus inge-
nuis; dicuntur, eorundem mariti, contubernalis; uxo-
res earundem, si ingenuae, decus nativae libertatis amit-
tunt l. 7. edicimus C. de murileg. cetera. Sed hae leges
tantum scriptae tinctoribus adscriptitiis atque gentilitis
purpurea, non aliis, qui iure opificario communi re-
gebantur.

(15) Causam discriminis inter opifica honorata, der Tinctori-
geschenkten handwercker & tribus uulgaris, der gemeinen bus tribus
zünfften, ostendit dn. PRAESES in opifice exule differ. II.
c. 2. §. 2. p. 36. Cum enim tinctores fuerint inter primos,
qui adscripti urbibus & collegio honorato, cum opifici-
bus aliis tum locus adhuc in uillis & pagis: primi ante
ultimos praecedentiae locum omnino mereri uidebantur.

C 3

Quem

Prae-
denta-
iura.

Quem sustinent hodieque in illis oppidis praesertim, quae tinctorias officinas habent florentiores. Nam uti *praecedentiae iura* positiva sunt & uoluntaria, cum naturae decreta omnes habeant aequales; ideo mirum non est, uariare illa diuersaque reperiri in rebus publicis diuersis. Ut scilicet quaeque aliis atque aliis officiis magis opus habet utiturque ad commoda, redditus adaugendos, incrementaque generis alius. Etiam illius sensui aliquid dandum, penes quem est rerum summa, ut gaudeat eodem in classibus ac ordinibus subditorum uel extollendis uel reiiciendis ultimo loco. Hoc iudicio legi omnino debent REBVFFIVS ad *I. qui aliquem C. de murileg. & CHASSANAEVS in catalogo gloriae mundi: qui ueri sunt in Galliae emporiis, operis tintororum celeberrimi*. Quod enim *pictorum iura* aliqui existiment habeantque basiis vicina: in eo agunt nihil. Cum *pictorum* non sit *tingere*; sed *pingere*, id est, delineatione, luce & umbra imitari naturam &, quantum fieri potest, referre. Ceterum, quod *opificiarie tribus honorifica*, intelligitur etiam inde, quod in *arte infectoria* nequeant tyrocinia ponere serui, homines proprii aut istis non meliores *Venedi, illegitimarum natalium, infames, notatileuis notae macula, cetera.*

Tintores
qui opifi-
cii libe-
ralis?

(16) *Omnia opicia tribunitia Germanico iure liberalia* sunt, id est, homine libero & ingenuo digna. Sed mores fecerunt ius ex aduerso; quod opifices, in *tribum* non coacti, perhibeant, inde sibi esse aliquid praecipui. Sie waren eine freye kunst und profession, die keinen zünften unterworffen. Ergo hi tribunitia iura habent intar alicuius iniuriae. Sed errant. Nam principio *tribuum*, in Germania circa annum 925, indultarum, iisdem sibi opus esse crediderunt opifices illi, qui operas suas despici & uilissimo loco esse, imo a seruis tractari uiderunt. Quod illae secum traherent forditiem siue, quod essent artificii

ficiū nullius, quas ingenia etiam tractare possent stupidissima. Quo ergo opificium quodque uel sordidum magis uel leuius & artis nullius; eo magis opus ei fuerat honore tribus, quo tueri se posset aduersus despectum & studia seruorum. Contra, ubi operarum elegantia & artis difficultas aut multae impensae; ibi nullus metus uel ab imitatore seruo uel a contemptore artis. Igitur frustra esse uidebatur, tribu honorare *pictores, musicos, geometras, librarios, mercatores, cetera.* Sed aliud iudicium ferendum de artibus nouellis, exempli loco *capillamentorum magistris*; qui ante tribui non adscripti, quam exigeret hoc, in capillamentorum frequentia, reipublicae utilitas. *Eximus ergo tintoribus ex eo etiam tempore* indultae tribus, ex quo eorundem creuere numeri & affectatio colorum eminentioris gradus. Illud hac occasione etiam solent requirere: *num baſio eximio fas sit, accingere gladium?* Iure Romano nemo *gladiatus, nisi militares, lictor aut scariuſ.* Germanico iure uti *duella* indulta nobilibus in sago ac toga: ita utrisque datum, incedere cum ferro. Exclusi igitur hoc iure reliqui ciues omnes. Sed omnia miscet seculum. Creditur enim *gladius* hodie symbolum *honoris*, maioris aliquantum, quam hominibus ex opificaria tribu. Inde affectant eundem adrogantque sibi *mercatores, scribæ, musici, pictores* cum iisque *TINTORES EXIMIR*. Sed tamen sine ulla idonea causa, si respexeris ad rationem ac originem, Germaniae propriam. Inde nihil iniqui habet, si *lex gladii iura* seruet sagatae ac togatae seu litterariae nobilitatis: alios ciues inuoluat palliis aut iubeat, satis esse illis uestimenta. Vnde etiam in nonnullis *academiis* illud cautum lege: *abſtineant gladii gestamine chirurgi, mercatores, typographi, bibliopegi, reliqua.* Relicto ferro literarum tantummodo studiosis.

CAP.

CAP. III.

DE IVRE RERVM.

DIFFERENTIA VI.

De PVRPVRA Latii & nostra.

PVRPVRAE
Latii ge-
nera ex
1) murice
2) blattis.
3) calche,
herba.
4) cocco.

PVRPVRA
aenii no-
stria ex
1) cochi-
nelia.
2) poly-
gono.
3) isatis.
4) cocco.

Celebrant *Latii iura* PVRPVRAE co-
lorem, coctum productumque
in bafis ex murice, conchulae spe-
cie (17); ex blattis & oxyblattis, id est
uermiculis (18); ex herbulis ac floscu-
lis (19); ex coccygino, quod arboris
coccygeae (20) & forte etiam aliunde.
Vulgo credunt, *purpuram* hodie ac-
cenfendam rebus deperditis (21). Sed
tamen hodieque, in PVRPVREO COLORE
conficiendo, nostris tinctoribus ad
manus COCCIONELLA, cochinella, uer-
miculi genus (22); POLYGONVM, *S. Ioh.*
blut (23); ISATIS, waidad praeparandum,
si non perficiendum, genera herbu-
larum diuersa (24); ALKERMES, ex arbore
kermesbaum siue ilice, terrarum sub
zona torrida sitarum, quae ideo audit
coccifera & cocciglandifera (25). **Quod**
cum

cum ita sit, gerrae sunt, *purpuram* deperditam. Nisi requiras *murices*: sed his lachrymis porro opus non est; cum illas restituant nobis, meliori luce, *flores*, *herbae*, *arbores* & his defixi *uermiculi*. Haec sententia mihi, quam aestiment sua censura peritiaeque tintores.

(17) Plenior hic aliis est *VITRVVIUS lib. VII. de ar-*
chite&tura c. 13. *OSTRVM excipitur e CONCHILIO MARINO,*
& quo purpura inficitur. *Quod habet non in omnibus lo-*
cis, quibus nascitur, unius generis colorem. *Sed solis cursu*
naturaliter temperatur. *Itaque quod legitur in Ponto & Gal-*
lia, quod haec regiones proximae ad septentrionem, est ATRVM;
progradientibus inter septentrionem & occidentem inuenit
LIVIDVM. *Quod legitur ad acquino& dialem orientem inueni-*
nitur VIOЛАCEO colore. *Quod meridianis regionibus exci-*
pitur RUBRA procreatur. *Ea conchylia cum sunt lecta,*
Ferramentis circa SCINDVNTVR. *Equibus plagiis purpurea*
sanies, uti LACHRYMA profuens, excissa in mortariis, te-
rendo comparatur. *Et quod ex concharum marinaru-*
m testis extimitur, ideo OSTRVM dicitur. *Huic loca iungen-*
da PLINII lib. IX. c. 11. & lib. XI. cap. 37. quae illustravit do-
& cus Harduinus & ante illum Salinalius. *Vti uero nostri*
instituti non est, enumerare hic genera concharum aut
muricis, unde purpurae uel lachryma uel sputum uel
sanguis: ita non crediderim in muricis & concharum
purpurearum tantis olim numeris per Europae, Asiac
& Africæ loca maritima, ut describuntur, hodie muri-
ces desiderari prorsus. Siue quod murex penitus ignotus fit

D

siue,

sive, quod *sectio uenae* ignota, unde emanet purpurae sanguis sive, quod ignotum *tempus*, quo murex sanguinem illum uel euomat uel iterum deglutiat misceatque sive lymphae. In tanta rei nanticae celebritate; in commerciorum flore tanto; in tanta *conchilegitorum* multitudine & *adparatu*, quem multis impensis cogere solent principes ac uiri alii, harum rerum curiosi; in tanta peritia physicorum & luce historiae naturalis: mihi certe ne opinabile quidem, multo minus credibile est, MVRCICES augustales nostrum aenum fugere posse. Illud autem credo potius, quod *bafii* nostri spernant hunc *colorrem* ex *conchyliis* & *murice* imperatorio; cum clariorem & praestantiorem longe praeparent ex herbulis, flosculis, arborum succu, animalculis, nominandis inferius.

(18) Blattam pro purpura dixerunt, SIDONIVS lib. IX. ep. 13. EVTROPIVS lib. VII. c. 9. Inde *blattifer*, purpura indutus. Et in primis legi meretur THEODORICUS regis ad procuratorem sive *praepositum bafii* apud CASSIODORVM lib. I. ep. 2. ut maturet, purpuram mittere regi purgetque neglectum & moras, in quibus fuerit peccaueritque instar *sacrilegii*. Verba sunt: *Quod si te salutis propriae tangit adfectus, infra definitum diem, imminentem tibi harum portatore, cum BLATTA, quam nostro cubiculo dare annis singulis consueisti, uenire festina. Quia iam non compulsorem ad te mittimus, sed ultorem. Si aliqua crederis ludificatione tardandum. Sed tota epistola loquitur de purpura. Eodem significatu utuntur Grat. Valent. Theod. AAA. in l. 1. C. quae uenire non possunt. Vbi uerba haec: Fucandae atque distrahendae PVRPVRAE uel in serico uel in lana, quae BLATTA uel OXYBLATTA atque HYACINTHINA dicitur, facultatem nullus possit habere priuatus. Inde blatteus color ISIDORO lib. XI. l. c. ult. atque lib. XIX. c. 28. Quid igitur blatta? Disputant ac tibuant critici & humaniores iureconsulti. Dicam, quod sentio est*

Oxyblat-
tis.

est uermiculus. Inde Paul. DIACONVS in glossis: BLATTA genus purpureum, VERMIS. Sed quaeſo! quid cum purpurā commune habent uermiculi ſeu blattae? Etiam hoc oſtendo. Nam purpureus color hodieque comparatur ex uermiculis, qui hodie audiunt cochenille, Vtrum- coccionella. Omnes enim tintoriae artis magiftri nobis illos deſcribunt ita: COCHENILLE ſunt uermiculi ſive muſcae exſiccatae & concuſſae, ex quorum exuuiis purpureus color, quo hodieque utuntur tintiores eximii. Generantur in India occidentalī, ubi inſident arbuſculis & foliis indeque excutiuntur colligunturque delapſi in terram. Quid autem ueteribus oxyblatta? Idem puto eſſe, quam blattam purpuriferam feruatam aceto. Hoc enim aliquos in- foresuti, ſcimus, ad alendas materias colorum, ne uel exhalent uel palleant uel putrefiant. Ut adeo iterum ſit facilis intellectu etiam hic significatus. Quo lumine perfunden- di ſunt omnes illi, qui adhuc de blattae & oxyblattae du- bitarunt ſenuo genuino. Inter quos TVRNEBVS aduers. lib. XVIII. c. 17. GVTHERIVS de offic. dom. Aug. lib. III. c. 21. BOCHARDVS in hierozoico; BRAVNIVS de ueftitu & purpu- ra pontificis supremi & qui alii.

(19) Sribit MVSVRVS καλχην βοτάνην, δι η̄ πορφύρα, Calchen herbam Rhodiam eſſe, per quam purpura tingi- tur. καλυξ θαλάſſia πορφύρα καλχη διφθέρη πορφύρα βοτά νιον αρθόφαγον Calyx marina purpura; Calche pelliſ purpūrea, herbula FLOREM ferens. Inde καλλη ueltis purpūrea. Achiae florem, lacham & lapathum eſſe, purpurae aptum, docet anonymous Graecus apud BVLENGERV M de Imp. Rom. lib. VI. c. 68. Viderint alii de his floribus nominibusque. Nobis illud eſt ſatis; quod hodieque tintiores nostri ex herbis praeparent coquantque purpuram, quales ſunt polygonum, S. Iohannisbluth & iſatis, waide, de quibus herbarum generibus inferius plura.

D 2

(20) In-

IVRUPVRA

4) ex ar-
boribus
coccoe cre-
miali; al-
hermes.

(20) Interpres hic sit HESYCHIUS, qui coccum ita de-
scribit: κεκοκυγωμένον κεκρισμένον χρόνα κοκκυγίῳ, ὁ ἔτι πορ-
φύρων ἀπὸ κοκκυγέας δένδρα, id est, cocyginum est purpure-
um ab arbore cocygea. Addit PALMERIVS in notis p. 516.
Qualem arborem intelligat Hesychius, non possum decer-
nere. Num de pruno? quae κοκκυγίᾳ dicitur. Et hu-
ius fructū hodie etiam utuntur ad tingendos pannos ex la-
na. Num de ilice acuifolia minore, quae fert κόκκον Βαθύ-
νον? Quo tintitur eximius ille color ad purpuram maxime
accedens. Quem uocamus cramoisi, carmesin: Italiē
chermesino. A uoce κέρψης, quae coccum illud designat.
Hoc magis puto. Nam PRVNA ad nigrum colorem uel ual-
de fuscum, ut audio, sunt utilia. Non differunt igitur
re ipsa Kermes & coccus. Quod plenius ostendit EICH-
STADIVS de confectione Alkermes p. 16. 17. Inde PLINIVS
lib. IX. c. 41. atque XXII. 2. Lusitaniae grani COCCVM im-
peratoriis paludamentis dicatum. Plenius DIOSCORIDES lib.
IV. c. 78. coccum describit: fruticem tintoriorum paruum
ex cremiorum (*) genere, cui grana, seu lentes adhaerent.
Inde color coccineus & purpureus adhibentur passim ab
auctoribus instar synonymorum. Cum purpura haud
dubie coccinea quoque, ex uariis colorum materiis praeparata.

Num PVR-
PURA in
deperi-
tis?

*) ex her-
micalis

(21) Hoc scribunt dolentque omnes. Ideoque non
dubitabat Guido PANCIROLV purporam adnumerare rerum
deperditarum catalogo insigni tit. 1. quem pleno commen-
tario auxit illustravitque Henricus Salinuthus.

(22) Cum usu uulgari purpureum omne dicatur et-
iam coccineum; horum Indiae occidentalis uermiculorum
uero exuiae tingant purpura: ideo haud dubie dicti

(*) Cremia enim farmenta, liqua tenuia, reißholz. Arbores eremiales, asterschlag; unterholz; wallerholz. Est igitur Kermes forte idem, quam creminum, id est, frutes.

Al enim particula sensus etiam adauget no-
bilitatem. Quo sensu Alkermes est idem,
quam frutes nubilissimus,

coccinei, vulgariter cochenille. Licit a creniali coco dif-
ferat prorsus, cum ultimum fructus sit; primum ani-
malculorum. Vermiculum aut blattam hanc cochinelle
lae conferunt in magnitudine figuraque cum cimice. Ita
enim loquitur glossator artis nundinariae, MARPERGERVS:
Cochenille, eine köstliche rothe purpurfarbe. Es sind seltige auf-
gedornte mücken. In der größe, wie die bettwanzen. Welche,
wann sie zerknirschet (im mörschel zu pulver zerstoßen) wer-
den eine schöne ROTHE FARBE von sich geben. Es sind solche in
Westindien häufig. Da sie sich auf elichen bäumen, die fast den
fauenbaumen gleich, aufhalten. Unter welche die Indianer ein
tuch breiten, und hernach diese thierlein herunter schütteln. Da
sie denn bald sterben, Gesamlet, verkaufft, und in Europa gebracht
werden. Und dieses ist die so theure COCHENILLE. Es wird die
königin aller farben Carmin daraus gemacht.

(23) Botanicarum rerum periti describunt nobis po-²⁾ ex po-
lygoni duo genera, maioris & minoris. Deinde etiam il-^{LYONO'}
lud notant, quod non solum grana purpurifera habeat
polygonum: sed etiam purpuriferos uermiculos. In ACTIS
naturae curiosorum habetur utriusque ratio plene ac opti-
me. In gratiam patriae exscribemus eadem in uernaculari:
POLYGONVM weggras, wegkraut. Ist zweyerley art, großes und in ißherbis
kleines. Die PURPURKÖRNER sind nicht disß krautleines eigens ge-
wachß oder saamen: sondern hangen an desselben wurzel. Die
körneln seyn BLVTHROTH an der größe einem hanfkorn gleich
und haben einen bluthrothen safft und WÜRMLEIN von gleicher far-
be darinnen. Ihr nutzen und gebrauch in der färberey ist dar-
durch kumt worden. Weil die büner, welche dergleichen körner
oder würmlein eingefressen, hochroth gefärbte excrementa von
sich gegeben. Es werden solche körner IOHANNISBLVTN genemmet;
weil sie am Iohannistag am meißen gefunden werden; sie beissen
auch POLNISCHE PURPURKOERNER. Wo sie am ersten zum gebrauch
in FAERBEREYEN bekannt worden. Als in WARSCHAV, der VKREINE
u. a. sandigten wüsteneyen. Welche das arme landvolck samlet,
die würmgen zusammen in ballen drücket. Von welchen es die
Turckische u. a. kaufleute kaussen, und färben damit 1) wolle, 2)
seide,

CAP. III. DE IVRE

39

seide, 3) leder, sonderlich den sappian 4) roßschweife and andre haare. Die holländer mengen es unter die cochenille, die es noch hochrother macht.

3) ISATI
waide.

(24) Est HERBA, quam, in uernacula, waid dicimus, pretii magni & utilitatis ad fundamentum purpurea admodum insignis. Seritur metiturque in Germania passim, praesertim in foecundioris terrae regionibus Misniae & Thuringiae, in primis Erfurti, ubi isatide hac quidam patritii donantur inauguranturque, instar clientelae, qui ideo nomen habere dicuntur: waidunckern. Principem locum in isatidis commercio cultuque tenet ERFVRTENSIS ciuitas. Ut patet in *apologia* eius aduersus postulata MOGVNTINI electoris an. CIO IO LXXXIX. in scriptae:

EINES ERBAREN RATHS ZV ERFVRT ERSTER GEDRVCKER
TER ANSCHLAG GEGEN DES HOCHBEMELDTEN ERTZBISCHOFF
priuilegia singularia DIETRICHIS ANSCHLEGE ausgangen verbis, quae sequuntur:
in ISATI- Nachdem in WEIDKAVFFE bie zu ERFVRT ein grosser handel iß so
DE dem thar niemand, wenn der WEID in die stadt gefuert iß worden, den
waidkauf eueffn, ehe man die WEIDGLOCKEN durch des raths geschworen
und waid- marcktknecht hat läutelassen, ud der käuffer habe auch darzu
iunckern, des raths LAVBE und ZEDDELN, die ein rath, und niemand an-
ders, zu geben hat. Item der rath hat oberkeit des WEIDMARCKTS
in der stadt Erfurt, und macht, den in oder vor die stadt nach ih-
ren gefallen zu legen, und thar auch niemand BALLEN - WEID
KAVFFEN er sey den ein bürger zu Erfurt davon der rath seine ge-
rechtingkeit hat WEIDGELT genannt. Taceo loca alia & Bran-
deburgicas prouincias in primis, ubi cultura isatidis com-
mendata incolis singulari regali edicto an. CIO IO CC XXII.
Vt iamnunc isatis etiam Halae & Magdeburgi inueniatur.

b) Gallica

Producit vero & Gallia & Italia eiusmodi herbam. Quam Galli uocant pastel: isatim sylvestrem uero rouide. Quae uerba resque ipsos scriptores passim solent inuicem con- fundere & permiscere. Certissimi cetera, esse cum Gallo- rum pastel cum eaque Thuringicam, quæ PLINIO & DIOSCO RIDI glastum vocatur, unam eandemque. De Gallorum plan- zatione

tatione & auctores praeparatione ad usum basicum sive tickorium legendis commemorati in p[re]af. §. ult. De nostra vero Thuringica isatide legi meretur de HOHBERG in Georg. curios Part. II. libr. VII. cap. LXIV. & alii. Numirum tota herba molitur ut frumentum in peculiariris molendinis; quae ea propter vocantur molendina i[st]atica weidmühlen. Ex farina sive puluere eius deinde fiunt globuli weidballen, quo diutius conseruetur.

(25) Repetenda hic sunt, quae iam n. 20. scripsi. 4) Cocco,
mus de COCCO seu CHERMES superius. Agunt de
hoc colore EICHSTADIVS de confectione Alkermes atque
ACTA philosophica Anglicana, mensis decembr. 1666. obs.
VII. Verba nostri interpretis sunt haec CHERMES, ker-
mese, scharlachbeer; arabisch KERMES & ALKERMES. Ist
eine, welche in POLEN und BÖHMEN wächst auf kleinen
strauchlein. Die eine art steinzeichen. In FRANCKREICH
wächst sie noch besser. Hat beeren, wie PFEFFERKÖRNER.
Aus solchen kommt der chermessafft. Arbor coccifera aut
glandifera & quae sunt reliqua. Nam sunt, qui per-
miscent haec talia cum polygono: quos nostrum non est,
refellere in iurisprudentiae argumento. Etiam illud
est certum, purpurae uocabulo Romanos usos fuisse in
significatu laxiori paulo, quam nos, qui gradus colo-
rum longe exactius scimus distinguere.

DIFFERENTIA VII.

De iuribus PVRPVRAE.

Romano iure PVRPVRA utilicuit non-
niſi imperatori & illis, qui fami-
liae augustalis. Praeterea REGIBVS ac
magistratibus imo matronis eadem li-
bertas

I. R. PVR-
PVRA ue-
ritatis AV-
GVSTALIS.

CAP. III. DE IVRE

bertas ex indulgentia imperiali (26):
uerum Germaniae, principes & reges
septentrionales non distincti aut cogni-
ti habitus colore & offuciis; uerum
I. G. PEL- PELLIBVS HERMINIIS (dem hermelin-
LES AV- futer). Vti ergo Romanis reges audie-
GVSTALES re purpurati: ita Germaniae & regio-
num septentrionalium REGES PELLITI
dicti sunt adpellatique ex habitu. Ne-
que sine causa, obclimatis rationes di-
uersas. Nam, ad depellendum frigus,
Septentrionalibus populis commenda-
tissimae PELLES, quibus opus non est
in orientali aut meridionali plagis (27).
Sed uti Romana instituta, in decore
& elegantia imprimis, imitati sunt prin-
cipes orbis propemodum uniuersi: ita
etiam symbola principalia Latii adjun-
xere suis. Ut adeo reges hodieque
& PELLIBVS, id est, palliis hermelini
uelleris gaudeant & PVRPVRA simul:
utroque gestamine coniuncto, PATRIO
&

Vtrum-
que con-
iunctum.

& LATII (28). Vnde PRINCIPVM ELE-
CTORVM Germaniae habitus in MITRA
ac TOGA, HERMELINIS subsutilibus (*den-*
churbüten und churröcken oder chur-
mänteln) obductis PVRPVRA, est regalis
omnino nec quicquam clientelaris aut
beneficiarius (29).

(26) Principio reipublicae Romanae fuerant *reges Iura purpurae*, id est, cognoscendi ex huius coloris officiis. *PVRPURA* Latii. In consulari statu adfectarunt *purpuram* illi magistratus, qui habuerant *maiestatem*, id est, potestatem insignem. Sed Nero purpura illos interdixerat, sibi tantum adserito ac uindicato *murice imperatorio*. Alii imperatores has officias riserunt, Inde purpuram indulserunt *matronis Latii & extraneis*; praecipuis *administris curialibus*, praesertim in fimbriis & limbis uestium; barbaris etiam *regibus*. Sed placuit *Neronis constitutio iterum aliis*; ne tingeret quis alias uestes omnes *murice, blatta, oxyblatta, metaxa*, quam *imperator*. Quo etiam iure uixit *IVSTINIANVS*, qui ideo *capitis pœnam* statuit temeratoribus & usurpatoribus *muricis imperatorii*, uti habetur in *l. 3. 4. C. de uestibus holoberis & sacre muricis*. Quae loca cum illustrauerint ante nos interpres doctissimi, manum de hac tabula. Legendi praeterea sunt rei uestariae scriptores *BAYFIVS; FERRARIUS; LAVENTIUS; BRAVNUS* pluresque alii, quide *ROMANORVM LVX libros* ediderunt singulares.

(27) Quod *hermelino uellere* distineti fuerint barbari *Iura HER.* reges in septentrionalibus plagiis indeque Latio illi adpel- *MELINA-* lati *reges pelliti*, illud ex instituto docuit *dn. præf. in tom. I. RVM pel-*

miscell. lib. I. opusc. 4. c. 9. p. 258. 259. quod est de formula
 ducatus Brandenburgici. Ut actum agerem, si quid hic
 commemorarem. Licit uero nostro nunc aeuo porro ne-
 mo prohibeat, panno indui coloris purpurei, quo, in tan-
 to uestiariarum legum neglectu, etiam utuntur homines
 infimae sortis: hermelino tamen uellere ac pellibus non
 utuntur, nisi matronae. Vt etiam Alexandri Caesaris iudi-
 cium fuisse, constat; has officias & decora relinquenda esse
 mulieribus: non ita molles viros esse debere. Qui fa-
 etis dignosci possint ac uirtute: ne opus sit ueste ac in-
 dumento cap. I. §. 3. 8. superiorius. Imo exempli alicuius
 Crimen memini, ^{purpurae.} huc facientis omnino: quod diues quidam mer-
 cator fuerit auctor pictori, ut imagini illius adderet her-
 melineum pallium, circumfluum humeros, instar orna-
 menti. Quod cum intellexisset aduocatus fisci mercato-
 rem hermelinum accusauit ex l. 3. 4. C. de uestibus holoberis
 criminis laefae maiestatis ob uellus hermelinum affecta-
 tum, sacrum principi, instar Latii purpurae. Mercator iu-
 ris ignorantia se defendit & moribus mulierum atque ma-
 tronarum, quae impune subdiditio uellere hermelino utan-
 tur, imo hermelinis manicis. Accedere, quod uti in Germania
 hodie purpura uti liceat: ita nemini interdictam her-
 melinam pelle. Neque tandem illud ignotum sit, quod
 in rebus leuissimis Latii tyranni quaesuerint maiestatis lae-
 fae crimina, quae recensuit dn. PRAES. in miscellor. tom.
 II. lib. 4. opusc. 2. diff. 2. p. 1059. 1060. de uerbo maiestatis,
 quarum legum pudeat Germanos in republica, illustri
 uerbo libertatis. Verum reposuit fisci patronus: iura
 nemini licere ignorare; quae foeminis indulta ob mol-
 litiem, non ideo danda uiris. Pueris etiam cognita di-
 stinctaque pallia purpurea cum subsutili pelle hermelina, re-
 gum esse & principum Germaniae suffragatorum adeoque
 rem coercione dignam, si opes stultitiam patiantur.
 Inde sententia: poenae ordinariae capit is locum non esse;

mer-

mercatoris tamen adrogantiam puniendam quingentis imperialibus & e medio tollendam imaginem.

(28) Hoc enim usu constat: quod, iuxta Latii sym-
bola regalia, nostri archiprincipes & reges utantur hodie-
que purpureis palliis cum pelle subsuili hermelina. Ulti-
mam uero non adhiberi ad frigus depellendum, uerum
ad augustalem tantummodo ornatum, facile intelligitur,
cum hermelino etiam pallio induantur reges Europae tem-
pore solstitioque aestiuante, imo aestiuo prorsus & praef-
feruente. Illud tamen notandum, quod imperator pal-
lio inaugurali utatur *paragauo*, id est, serico intexto
auro nec quicquam uellere aut pelle hermelina regali. Eue-
nit forte hoc inde, quod PELLIVM HERMELINARVM nescierit
Latium cauendumque fuerit imperatori, ne peregrinum
magis gestaret habitum, quam Romanum ac imperatorium.

(29) Inuestigauit in PELLIVM HERMELINARVM, qui-
bus electores S. R. I. utuntur hodieque, originem & causam
dn. PRAES. tom. I. miscell. lib. 1. c. 4. ostenditque illam esse
nonnisi regalem uere. Cui non licet aliquid addere. Il-
lud tamen praeterea etiam nunc obseruauit dn. PRAESES,
quod uetusissimo etiam tempore seculo XII. nummi
Brandenburgici supersint, in quibus pallia facile obserua-
ueris cum PELLE HERMELINA SVBSEVTILI. Cum uero de
monetis Brandenburgicis medii aeuui tomum VII. reliquiarum
sub prelo habeat dn. PRAES. in cuius adpendice penulti-
mo atque ultimo agatur de illis ex instituto, lectorem eo re-
mittimus. Ceterum cum simus de eo certissimi, quod ar-
chiprincipes electores PELLIVS HERMELINIS usi seculo XII.
quo tempore neque archiofficia stabilita in Germania neque
suffragatoria eligendi Caefaris iura penes solos archiprinci-
pes: illud certum quoque, deberi pelle hermelinas neque
suffragii electi neque archiofficiarum iuribus; sed potius
archiprincipum in suo territorio potentatui. Vnde nec
minus clarum est hoc: quod habitus purpureus & her-
melin

melineus cognitus fuerit nonnisi tempore postcarolingico, quo, in Germanico imperio, septem prouinciae eorumque ordines, extincta stirpe Carolidarum, ab omni imperio liberi, sibi elegerunt *dominos* rerum territoriique, quos eo instruxere iure, quo hodieque eos uti fruique uideamus.

DIFFERENTIA VIII.

De *bafio* SPECTATORE officiorum.

Follacie
tincto-
rum.

I Vre Romano desideratur SPECTATOR rerum tinctarum, aestimatorque: *utrum tintura praestet, an secus?* nisi uolueris huc munus referre PRAEPOSITIONI *bafiorum* (30). Germanica autem instituta noua utiliaque sunt haec: quod SPECTATORVM (*der schauer*) sparta singularis, quorum officium tantummodo hoc: *ut pannos tintos infectosque explorent aestimentque, num tintura proba sit, an improba, nocua, adulterina, prohibita lege* (31)?

Collegia
spectato-
rum.

Latii ad-
uerfus *(30) Etiam in Latio querela de bafiorum falsis &*
TINCTO- *corruptelis.* Hinc in l. 3. C. de uestib. holoberis cautum:
RES falla- *uellera (lanam) adulterino colore fucata, in speciem SACRI*
ceres mu- *MVRICIS, intingere non sinimus.* Nec tintum cum Rho-
nera. *dino prius serico alio postea colorefucari.* Cum de albo (na-
tiuo serico) omnium colorum tingendi copia non negetur.
Nam

Nam capitalem paenam, illicita tentantes, suscipient. Li-
cet enim uideatur esse innoxium, tingere colore adulteri-
no, quod satis sit ad colorem, sic uideri & adparere; esse
autem ad colorem conferat nihil: cum tamen adulterini
colores nunc pereant cito palleantque, nunc pannos, la-
nam, sericum, linteum atterant corruptantque, in *tincto-*
ria arte non adparere sufficit; sed requiritur etiam esse.
Vti uero fides mortalium, in contractibus praecipue,
fallat saepius: ita, poenis propositis, tintorum fallaciae
non evitatae. Ceterum si procuratoris sacrarum largitio-
num aut, qui huic paruit, praepositi bafiorum potest hoc
referri, habes *Latii & Germaniae* harmoniam in hoc ar-
gumento. Ast uero *praepositi* munus longe fuit amplius;
quam *speculatoris* rerum tintitarum, deß SCHAVERS. Si-
gillatim NOTITIA IMPERII part. I. c. 74. recenset PRAEPO-
SITOS bafiorum orienis & part. II. c. 39. occidentis, uti
segmenta diuidit illustratque PANCROLVS.

(31) Praestantissimum hoc est remedium aduersus Collegia
bafiorum corruptelas; quod nominati ac constituti cen-
sores, *speculatori*, *aestimatores* rerum tintitarum, quorum
oculis, iudicio ac censurae tintores offerre ac subiicere
tententur res tintetas & inde expectare sententiam, num
tinctura proba sit, an improba ac fallax? In uernacula
dicitur hoc collegium censorum, das schauamt; leges
eorundem, die schauordnung; censores ipsi, die schauer.
Prodiit die 20. Ian. 1723. PORVSSIAE regis constitutio de hac
sparta singularis ita inscripta: Käenigl. Preußl. Schauord-
nung in Schäfferbereyen und Schäffärbern BEROLINI f.
Epitome illius est haec: Aus dem gewerck der tuchmacher
(quidni etiam der FAERBER) sind etliche meister zu verey-
den, welche I) das tuch vom WERCKSTVL über eine stangen
ziehen und examiniren: ob das tuch so hoch, als es verord-
net, steht; ob gleiches geßinst darinnen; ob solches wohl
gewircket; ob es auch worfbrüche; ob es das rechte gewicht?
E 3

cetera.

cetera. II) Wann das tuch aus der WALCKE kommt, muß es wieder geschauet werden, ob alles fett heraus; ob die zwalcker die wolle abgestossen und zu pflocken gemacht? III) Sollen die schauer so dann, wann das tuch richtig befunden, ein bley demselben, darin der statt WAPPEN, anhangen. IV) Die letzte schaue ist aus der FARBE, ob die gefürbten tücher wohl durchfärbet; keine kalck oder keffeflecken habe: da dann ein kleblatt und siegel daran zuhangen. Verum uidetur hoc spectaculum institutum esse pannificii magis causa, quam artis tintoriae. Vnde facile esset huic muneri destinare quoque tintores iuratos, ad censendum & iudicandam de colore idoneo ac praestanti, uel adulterino & fucato.

DIFFERENTIA IX.

De bafiorum differentiis.

I. R. Bafia
augustalia
PURPURAE
folius.

I. G. nulli
hic difor-
mina.

Romano iure bafariae officinae purpureae folius fuerant augustales; non colorum aliorum, quae hominum priuatorum omnino. Neque etiam tribuum tintoriarum definiti numeri (32). Germanico iure nulla officinarum tintoriarum sunt discrimina intuitu colorum. Nam omnia bafiorum genera patent hominibus priuatis (33). In Saxonia tamen tolerantur nonnisi tres urbium trium tintoriae TRIBVS

I) DRES-

1) DRESDAE 2) LIPSIAE 3) ZWIKAVIAE
 reliquis sublatis & interdictis (34). Si-
 ue quod hae sufficient siue quod in
 aliis oppidis euitanda discrimina flumi-
 num, fontium, aquarum, aedium, pla-
 tearum, lignorum, pratorum, uireto-
 rum, in quibus omnibus damna non
 leuia metuenda a bafiariis officinis.
 Coercenda & interdicenda omnino a
 principe in republica, ne illi tintores
 plus nocere, quam prodesse uidean-
 tur (35).

(32) Cum PLVTARCHVS in *Numa* p. 71, recenseat tintores inter opifices alios plures, Romae tum in-
 structos iuribus collegii & tribus singularis; deinde in iure
 nostro & titulis C. de murilegulis atque uestibus holoberis de
 intinzione sacri muricis tantum agatur, non de coloribus
 aliis: putauerim, alios tintores priuatas in omnibus im-
 perii Romani oppidis ac oris habuisse BAFIORVM OFFIC-
 INAS. Neque est, quod obiicias, fieri non potuisse, ut,
 in tantis *augustaliis* baforum numeris, descriptis in NO-
 TITIA IMPERII part. I. c. 74, atque part. II. c. 39, occupa-
 rentur tintores in purpura sola, praesertim si haec tan-
 tum inter *augustalia uestimenta*, etiamsi imperator sin-
 gulius diebus uestes mutauisset. Verum uti cap. I. §. 2. p. 6.
 atque diff. 1. n. 2. p. 11. ostendimus purpura, iuxta impe-
 ratores, etiam usas esse matronas in imperio Romano &
 extra

Qui par-
 pura au-
 gustalis
 folia tot o-
 pus habu-
 erit in Eu-
 ropa, Asia
 & Africa
 officinis?
 extra

extra illud; deinde *purpureas fimbrias* habuisse in uelibus etiam *uiros* alicuius nominis Romae; imo primarii ordinis *administros Caesaris & magistratus gauisfos esse purpureae* gestamine ulteriori; demum e *bafis purpuriferis* imperatores sperauisse & accepisse auri & argenti maximam uim l. 2. C. de murileg. facile est ad intelligendum, quod omnibus trium orbis plagarum officinis *tinctoriis* satis fuerit operarum in rebus, purpura & sacro murice tingendis. Adeo, ut ex CASSIODORI lib. I. epist. 2. constet: quandoque uelociter ac praecipitanter uenditas esse purpuras, ut nequierint *principes* desideratas semper habere. Imo poenis coercendi fuerant praepositi, ne purpureae, Roman transmittenda tempestiue, obliuiscerentur.

DIFFERENTIAE
TINCTORVM sublatae in Germania.
(33) Diximus supra diff. II. esse quidem *duplicis generis tinctores* 1) *uulgares* 2) *eximios*: deinde in urbibus maioribus etiam tinctores esse, qui acquiescunt colore uel nigro uel coeruleo uel alio dicunturque in significatu singulari, *schwarzfärber*, *blaufärber*, cetera. Verum differunt sane haec instituta a moribus Latii. Principio, quod omnis generis *tincturae* pateant tamen hominibus priuatis, subditis, neque princeps sibi vindicet *tincturam sacri muricis* porro. Deinde *tinctores* distincti, pro colorum diuersitate, nullo iure cogente; sed ut uel expedit hoc singulis uel uniuersis. Demum *purpura* prae aliorum generum coloribus, in officinis praecipui iam habeat nihil exulentque apud nos *muri tinctores* aut bafii purpureae solius, *purpurfärber*.

SAXONICA
BAFIA
1) Lipsiae.
2) Dres-
dac.
3) Zwicka-
uiac.
(34) Extat SAXONICA CONSTITUTIO Dresdae scripta die 24. Maii, anno 1515 XCV. cuius sumمام exhibebimus in uernacula. *Sollen drey laden in dem gesamten chur- und fürstenthum SACHSEN verbleiben.* 1) *Die LEIPZIGER hauptladen* 2) *die DRESDNISCHE* 3) *die Ertzgebürgische kreisbladen zu ZWICKAV.* Art. II. *sollen selbige zugleich SCHWARZ-*

SCHWARZ- und SCHÖNFAERBER seyn und nicht allein leinwand; parchend; halbwollen; sondern auch ganz wollen TVCH und ZEVGE darunter verstanden werden. Weil ihnen von den herumstreichern öffers vorgeworffen wird, sie würen nur SCHWARZ- und LEINWAND-FAERBER, da sie doch ihr meisterstück in allerley farben in ganz wollen verrichten. Und solche ihre arbeit in 1) SPANIEN 2) ITALIEN 3) ENGELLAND 4) HOLLAND und andere lander verfübret würde. Artic. IV. Soll keine LADE der andern EINGRIFF thun: sondern die STAETTE, wie sie vor alters zur jeden lade geböhrig, dabey verbleiben. Interim tolerant bafia etiam in aliis oppidis ac urbibus SAXONIAE, MISTIAE & THURINGIAE, quae tamen TRIBVBVS nominatis, in re tinctoria, addicta & subiecta parent omnino.

(35) Ex bafis multiplicia oriri & metui possunt Qui BAdamna periculaque. Ad quae euitanda e re est publica, pro sint ordinari ac instrui officinas bafiarias nonnisi principis au- & toritate. Ut omnia expendi & aestimari ante queant; numeri, annon oppido aut prouinciae plus noceant bafiariae offi- ob damna cinae, quam conferant ac prosint. In examen itaque uel peri- uocari debent ea, quae sequuntur. Principio ratio ha- cula. benda lignorum, quae in coquendis coloribus & tinturis GNIS. omnino consumuntur. Quare in illis locis, ubi lignorum inopia & defectus, minus est consultum, instrui officinas tintoriaras, consumtrices lignorum immanes. Ne inopia eorundem opprimat ciues. Est igitur in aliquibus oppidis cautum: ne tintores lignorum sint propriae aut monopolae; ne erant illa in foro, nisi post un-decimam horam, ut inde constet, ciues in urbe opus habere illis necquicquam. GERENSIVM statutorum an. 1654. mense Martio artic. XVI. est hic: Und weil mit dem FAERBEN viel HOLTZ aufgehet, so sonst gemeiner statt zum besten kommen könnent: so soll ein jeder färber des holtzeinkaufens auf dem markt sich enthalten: biß der WISCH fället. Damit die BÜRGERSCHAFT dessen zur nothdurft sich erhobhen köenne. Quod cum omissum sit in statutis nouissimis, habent ciues, quod doleant omnino.

F

Deinde

- 2) in AQUIS. Deinde cum ad tinturas opus sit variis rebus nocivis, imo uenenis, illud usus docuit, quod ex eluie in uasis, pannis, lana, linteo tinturarum inficiantur flumina, ut pisces uel omnes uel certa genera pereant uel deserant illi flumen; deinde fontes ac riuelos, ut aqua uel hominibus uel armentis noceat uel coquendae cereuisiae. Qua causa iureconsultorum Halensium ordo an. c10 15CCXXIV. sententiam tulit in causa hac ciuum Grf. aduersus tintores: daß die ferberey, bewandten umstenden nach, sich deß schädlichen gebrauches, deß in die statt gehenden gewessers, billig zu enthalten. Folglich die geferbte tücher darinnen auszuwaschen oder die farhegefasse abzuspülen nicht befuget. Nam tintoribus opus esse acerrimis uenenis, arsenico, auripigmento, risigallo, alis, ut colores res tingendas permeant & occupent melius durentque eo, usque dum pereat res ipsa, notum est. Inde CONSTITUTIONIS TINTORIAE PORVSSIAE REGIS c10 15CCXXXIII. editae uerba sunt ARTIC. III. sollen die SCHÖNFAERBER alle tücher recht aufrichtig DVRCH und DVRCH so färben, daß die farbe, so lange das TVCH HALTEN kann auch halte. Und die farbe auf den tüchern und zeugen lebendig und recht blühend sey. Porro etiam FVMVS ex tintoriis officinis est nocivus admodum. Praesertim illis, qui difficile aerem hauriunt spirantque: etiam uicini sibi adrogare solent iura prohibendi easdem. Ne puriaëris usu priuentur. Quod si uirorum litteratorum haec priuilegia sunt, ne uicinos ferre teneantur nocivos: etiam ratio exigere uidetur hoc, ne in uicinia hominis litterati nouum basium instituatur. Licet in patria mea, post multa certamina, uirum litteratum, constet, succubuisse in causa eadem. Praeterea adferunt quoque officinae tintoriae pericula incendiis, partim, quod requirant largissimos ignes, partim, quod materiae tintoriae facile concipient flammarum. Ut adeo e re fit, illas institui in locis paulo
- 3) in FV- MO. 4) IGNE.

paulo distinctis ac remotis ab aliorum aedificiorum compage neque desint aquae ad extinguendum. Quapropter tunc *nouum opus* nunciari posse a uicinis, probat *GOEDE*
DEN cons. 108. n. 11. Ad extremum loco opus est *tinctio* 5) *DESIC-*
riae officinae ad *desiccandum* res *tinctas*. Nam, in urbe *CANDO.*
 illas suspendi ex aedificiis, est indecens adspectu in plateis arg. l. 4. *D. de via publ.* Igitur extra urbem aut in pomoeriiis est adsignandum spatium, in quo res *tinctae* cum expandi possint, tum in libero & puro aere insolari. Aut institui *ades solares*, besondere *trockenhäuser*. Quibus tum iura *seruitutis* adsignanda: ne uicinus altus tollat; ne lumini officiat aut soli, cetera, argumento l. 15. *D. de seruit. praed. urban.* Tandem cum illud, quod est *refiduum* 6) *PVTRE-*
ex tinturis facile putrefiat excitetque foetorem *DINE.* pestilentissimum, nisi *tinctor* remoueat illud tempestive: uicinus eadem interdicta habet, quae praetor indulget in l. 1. *D. de cloacis.*

CAP. IV.

De DELICTIS *tinctorum*.

DIFFERENTIA X.

De *tinctore adultero.*

Iure Romano bafii temeratio *capitis* L.R. *tinctorum*
 poenam meruit; quam luere oportuit illum, qui uellera adulterino co- *adulterio*
 lore fucauerit in speciem sacri *muri-* *tio suppli-*
 cis (36). Germanico iure uti purpuri- *cium,*
 feris etiam esse licet, iuxta principes

F 2

homi-

hominibus priuatis, neque *bafia* ho-
die sint monopolia principum; nullae
omnino causae sunt tanti rigoris in hoc
genere poenarum. Igitur *falsi* poe-
na tenentur tintores adulteri. Si
scilicet, ad parcendum impensas, tingant
uiliori uel *nociuo* colore aut et-
iam mentiantur lanas aut pannos *di-
bafos*, cum infecti non nisi semel (37).
Ad quas fraudes cauendas constituti
spectatores (die *schauer*), de quibus
supra (38). Imo obstringitur lege
tinctor, ut adpendat rebus tintoris
suum sigillum. Quod tenetur, si cau-
sa exigat, recognoscere (39). Quid
uero si fallat in alterutro? Poenam
omnino meretur grauiorem falsi hu-
ius crimen. Quod sit occultum, ut
possit certo non detegi & indicari.
Quod imponat & mercatoribus & il-
lis, qui tintcta ueste utuntur. Quod
integras ciuitates suspectas reddat
fraus

fraus adulteri tinctoris unius. Quod turbet negotia fide sublesta, tanto perre necessaria in commerciis & quae reliqua sunt. Quod cum ita sit, mirum non est, bafiaras leges acerbissimas esse in *tinctores* fallaces. In quos iubent aduertere priuatione officinae & priuilegii, *infamia*, *fustigatione*, *multa* insigni, *ergastulo*, cetera. Vti scilicet adulteratio continuata diu; damnaque inde grauiora ciuitati, tribui, singulis (40).

(36) *Sanguine*, non *murice* scripta l. 2. C. de *murile-*
gulis. Verba eius sunt: *Baphii*, per quos priuata sub-
stantia tenuatur (deminuuntur redditus) & species confectae
corrumpuntur, *gladio* feriantur. In *baphiis* admixta te-
meratio uacuum adducit inquinatae alluisionis (tincturae
adulteratae). Altera l. 3. C. de *uestib.* *holoberis* est acer-
bitatis eiusdem: *Vellera* adulterino colore *fucata*, in spe-
ciem *muricis* sacri intingere non sinimus. Nec *tinctum* cum
Rhodino prius serico alio postea colore *fucari*. Cum de albo
omnium colorum tingendi copia non negetur. Nam capita-
lem poenam illicita tentantes suscipient. Huic uicina l. 4.
temperent uniuersi C. de *uestib.* *holoberis*. quae in temera-
tores intentat poenam criminis *laesae maiestatis*. Cau-
sam requiris huius rigoris, immanis uere? Lepidus est
BRVNNEMANNVS, qui perhibet, respicere legislatorem

-24505.1
REI BAR
SIB

Bisiorum
adulteria
qui tincta
sanguine?

Lepores
Brunne-
manni,

F 3

in

in hac prohibitione facta, ad *Leuit. c. 19. u. 19.* Ut enim Moses habuerit instar piaculi, *in uno agro duo seminum genera ferere & uestimento uariarum rerum uti:* ita noluisse imperatorem, rem unam tingi diuersis coloribus. Verum pie magis, quam uere haec sentit BRVNNEMAN-NVS. Quoniam imperatores sanctionis huius acerbitate non alium sibi proposuere finem, quam hunc: *imperiali monopolio fraudem non esse faciendam neque inferenda damna.* Imo leges calcare, augustales maxime, idem esse, quam, contemnere legislatorem principem, quod demum crimen laesae maiestatis.

R. PORVSSIAE san-
ctio,

(37) CONSTITUTIO REGALIS PORVSSICA ARTIC. III.
est haec: Sollen die SCHÖNFAERBER alle tücher recht auf-
richtig durch und durch so farben; daß die farbe so lange das
tuch halten kann, auch halte. Und die farbe auf den
tüchern und zeugen lebendig und recht blühend sey. ART.
IV. Bey LEIBESSTRAFF die tücher und zeuge nicht mit
FALSCHEN FARBEN aufgefetzet werden. ART. V. Sollen
die tücher nicht halb, sondern wohl GENETZET werden.
Damit sie nicht nur auf den bahnen, sondern durch und
durch kænnen wohl gefärbet werden. ARTIC. VI. Es soll
kein tuch mit KALCH; sondern mit POTASCHE geschauert
werden. ART. VII. Soll der schœnfarber auf einem BLEY
seinen nahmen und PETTSCHAFFT an das gefärbte tuch han-
gen. ARTIC. VIII. Weil die erfahrung giebt, daß die kauf-
leute und tuchhändler oft tücher gegen INDIGO und andere
farbiwaaren verstecken. Und vielmahl schlecht gut in ho-
hem preiß annehmen und verursachen, daß daraus schlechte
und todte farben gemacht werden: zum höchsten nach-
theil und verachtung des commerctii: als soll ARTIC. IX.
bey 200. rthl. strafe solches verbothen seyn.

SCHAV-
AMT.

(38) Scilicet in cap. III. differentia 8. n. 31. de specta-
tore officiorum tinctoris, von dem SCHAVAMT und SCHAV-
MEISTERN.

(39) Sunt

(39) Sunt plura *insignia* intelligendorum *discrimi-*
num inter *tincturas* probas & fucatas. Nam *principio* multipli-
officium est bafiorum, ut in pannis *tinctisque* aliis re-
bus spatum uel orbiculum relinquant, unde eluceat
color primus, die *grundfarbe*. Quem si mentiatur *tinct-*
or: omnino *falsi* condemnandus & poena coercendus.
Deinde requiritur alicubi in *praestantioribus* *tincturis*
trifolii signum, licet haec tessera alibi in *textrinis*. *Post*
addendum *siglum*, distinctum *monogrammate* bafii, unde
illius nomen cognoscendum. *Practerea* solet alicubi ad-
iungi insigne *civitatis*, ubi *tinctoria officina*, unde pro-
diit res *tincta*. Demum alicubi desideratur non minus
signum collegii *spectatorum*, das *schauzeichen*. Plus cer-
te fierinon potuit ad *bafios* in *officio* continendos & de-
tegendum eorundem fraudes. De quibus *SIGILLIS re-*
gali; *urbano*; *officinae* & *opificis* in *Gallia* egit *Petr. RE-*
BVFF in libro de *pannariis mercatoribus*, qui habetur tom. II.
opp. p. 480. 481. sq.

(40) *VOX IMPERII* audienda aduersus *tinctores ad-*
ulteros. Rem enim tanti habuerunt *imperator*, *principes*
ac proceres imperii, ut has *tinctorum fallacias* notarent
poenis in constitutione imperiali. Nam in *R. I. ORDIN.* *POENAE*
POLIT. FRANCOF. 1577. tit. *XXI. §. 3.* est quidem haec:
gleichfalls ist uns glaublich fürbracht: daß durch die neu-
lich erfundene, schädliche, fressende oder corrosiu-farbe,
so man die TEVFELS-FARBE nennt, jedermann viel scha-
den zugefüget wird. In dem, daß man zu solcherfarbe,
anstatt deß WEYDES, vißriol u. a. fressende wolfeilere ma-
terie gebrauchet. Dardurch das tuch so schäen, als mit der
WEYDFARBE gefärbet und wolfeiler hingeben werden
kann. Aber es wird solch gefärbt tuch, da man es schon
nicht anträgt, in wenig iahren VERZEHRET und DVRCH-
TRESSEN. Derohalben wollen wir solche verderbliche TVCH-
FARBE gänztlich verbothen: auch allen und ieden obrigkeit-

ten hiemit auferleget haben, ernstliches aufsehen zuthun: damit solche TEVFFELSFARB von den TVCHFAERBERNGänzlich vermieden bleibe. Der überfahrer solle mit allem maß härtiglich an seinem GVT und EHREN gestraffet werden. Auch der so dergleichen wissentlich feil hatt, soll nebst CONFISCATION deß tuches an EHREN und sönsten gestrafft werden. Et ne ad fraudem basiariam conniveat forte princeps uel iudex; etiam aduersus hunc data & indulta actio. Imo etiam statutum est illud, ut intra tremestre haec sanctio in omnibus Germaniae uniuersae prouincis adfigatur in tabulis ac promulgetur. Demum ARTIC. XXI. eodem §. 6. etiam ideo prohibita suggrundia, si eo fine emineant in tabernis, ut tinturae obfuscetur aut fallant oculos. Als auch an den GEWANDLADEN und andern kramen große TACHER und BLAVEN gemacht und aufgehängt: dadurch die farben und faden der tücher u. a. waaren GEBLENDET werden: wollen wir, daß solche TACHE und PLAVEN abgethan und nicht geduldet werden, damit der käuffer ohnbetrogen bleibe. Non satis fuerat, ita semel sanxisse; etiam in R. I. RATISPON. 1594. §. 128. 129. statutum est idem, maxime in serico fucato coloribus improbis. Benebenst diesem ist auch weiters fürkommen: daß allerhand falsch und betrug in den SEIDENFARBEN geübt wird. Und an statt der guten bisher gebrauchten und beyem SEYDENHANDEL in iräten adprobirten FARBEN, böse, untückige, durchfressende SCHWEIRE MATERIE gebraucht wird. Da dann in der prob befunden: daß die SEIDEN dardurch nicht allein an ihrer natürlichen STAERKE geschwächet: sondern auch an den GEWICHTEN dermassen beschwabret, daß aus 1. pfund weisser nahe oder Steppseiden, durch die bösen farben allein 2. oder 3. pfund mehr oder weniger werden. Ergo repetuntur poenae superiores infamiae & multæ grauissimæ. Vtraque sanctio iterata in R. I. RATISPONENSI 1603. §. 64. 65. quem locum nolumus exscribere. Quod repeat tantum fallaciastinctorum; damna;

R. I. RA-
TISP. 1594.
§. 128. 129.

R. I. RA-
TISP. 1603.
§. 64. 65.

damna; & statutas transgressoribus adulteris poenas. Constitutiones Galliae cum in legibus uestiariorum aliis, tum etiam in proscriptis coloribus adulterinis, exhibet cum suis commentis Petr. REEVFF in opusculo de pannis aureis, ^{Lucis e. A. Licit pot-}
^{nac.} argenteis; sericis; purpura, quod inter opera illius extat tom. II. p. 483. 484. Regalia edita de tinctoribus recitat Barnabas BRISSONIUS dans le Code du Roy HENRY III. libro X. tit. 20. 21. 22. atque 29. des teintures, ubi illud praesertim cautum ac prohibitum, lignis Indiae ne tinxant bafii. Easdem constitutiones concessit Petr. GVENOYS in collationibus codicis Iustiniani & Galliae regum lib. XII. tit. 16. qui est de la Police de France. Ad Brissonianni codicis exemplum scriptis Nicol. FREROTIVS, aduocatus Parlamenti, BASILICA GALLIAE les Basiliques des Roys de France, in cuius lib. XII. tit. 29. inscriptio est des teintures atque huic concinnus titulus 24. de la uente des draps de soye & liberté de la manufacture d'ueux. Licet uero admodum commendanda hic sit industria Gallorum; quod tam pandet, quam codicem Latii illustrauerint suorum regum constitutionibus, ut inde queat uno intuitu intelligi, quid Latio debeatur quidque patriae, quod studii genitus in Germania nostra desideratur adhuc: plura tamen de bafis, lana, serico, aliquis rebus tinctis habet liber trium voluminum, inscriptus: la Police de France. Ceterum, quam poenae differant in tinctorum adulteratione, pro ratione temporis, damni, legum, locorum, hominumque diuersa, illud quidem reperire licet in iureconsultorum responsis, quae laudare malumus, quam describere & expilare. In quibus sunt TABOR in consult. & respons. LXIX. OTTO in Argentorat. conf. LXI. KLOCKIUS in consil. adpendice. BERGERVS in elec. Etiam Halensium iureconsultorum superunt plura responsa de singulari hoc iure tinctorum, quae in voluminibus miscitis exhibentur, inceptis inde ab anno circ. 1090. & continuandis semper deinceps, ut profint etiam serae posteritati. Verum sufficiant nostra haec themati, uentilando in arena inaugurali.

G

DIFFE-

CONSILIA
*iurecon-
 sultorum*
 aduersus
tinctores
 adulteros.

DIFFERENTIA XI.

In poena FALSI.

I. R. poe-
na FALSI,
*Vre Rom. FALSI poena fuerat in seruis
ultimo supplicium, in hominibus
liberis deportatio & omnium bonorum
publicatio (41); nonnunquam etiam
poena dupli (42): G. I. nulla inter ho-
mines liberos & adscriptitios siue pro-
prios, in poenarum irrogatione, discri-
mina. Deinde dupli poena nostris mo-
ribus inconcinniaideo. Nam haec olim
cesserat partibus, instar lucri & sola-
tii, iniuriam passis (43). Igitur falsarii
tinctorum alio poenae genere adficiuntur
multa, priuatione priuilegii, in-
famia, fustigatione, combustione
mercis adulterinae, cetera (44).*

Poena

falsi

1) depo-

ratio.

2) suppli-

ciuum.

3) dupli.

(41) Ita enim definit l. 1. §. 13. D. de L. Cornelia de
falsis, cuius uerba sunt haec: *poena FALSI vel QVASIFALSI
deportatio est & omnium bonorum publicatio. Seruis ulti-
mo supplicio adfici iubetur. Idem §. 7. Inst. de publ. iudic.
ciuum.*

(42) Quod dicit l. 32. hodie §. 1. D. de L. Corn. de fal-
sis: *si uendor mensuras, publice probatas, corruperit do-
loue malo fraudem fecerit, quanti ea res est, eius DVPLI
condemnatur. Vnde satis constat, etiam Latii poenas in
falsis*

falsis quandoque temperatas. Quod planius constituit LEO
in Nou. 77.

(43) Est doctrina viri *illustris dn. de BERGER*, quod L G. qui
poena *dupli* hodieque statui possit, si quidem haec defi- *dupli nul-*
nita per leges *Latii* peccatoribus. Partim, quod de *iuris la poena?*
Romani dubitari nequeat in *Germania* receptu; partim,
quod, *ueteri* etiam instituto, in foris *Germaniae*, illud
soleenne, in *animaduersione* delicti distinguenda, *EMEN-*
DAM, *būß*, parti soluendam & *GEWETTE* *multam* soluen-
dam iudici, uti haec discrimina aperit *Sachs. Landr. lib.*
III. art. 53. Verum enim uero, uti receptus *Romani iuris*
est subsidiarius prorsus, patria lege *falsa*: sic *emenda* non in
lucro partis constituenda, sed in euitando *damno*, quod ali-
quis passus est; *multa* autem respicit *delicti* grauitatem,
qua non *parti* satisfit; sed *reipublicae*. Vulgo dicimus
sermone forensi: distinguendum esse *priuatum* interessē
a *publico*. *Primum* partis esse: *ultimum* indicis. In con-
traria eunt leges *Romanae*: qui enim in *furti* *delicto du-*
plum praestitit aut *quadruplum* parti, ille porro a iu-
dice non punitur. Accedit, quod, *Germanico iure*, in
lucro insigni sit *iurisdictionis*, uendarurque, ut adeo iudici
fructus *iurisdictionales* nequeant subtrahi.. Quo ipso fa-
cile intelligitur causa, quare hodie neque fas sit, proro-
gare *iurisdictionem*, cum ordinarii iudicis intersit, *iuris-*
ditionibus fructibus neque destitui neque deminui eos-
dem. Ex aduerso omnia in iure *Romano*, ubi haec sparta
expedita olim gratis, non iure mercenario.

(44) Locum hoc transscribemus *lodoci DAMHOVDERI* Praxis
in praxi criminali cap. 125. n. 14. Est autem hic: *Simili criminalis*
ratione *textor* aut *pannarius*, qui *falsa* *sigilla suis* *adpen-*
dit pannis aut *FALSAM* *panni* *TINCTVRAM* *uendit* pro *bona*
aut *altam quamvis falsitatem* in *panno* *immittit* contra *iur-*
mentum suum (ergo bafsi hi *iurati*) contra *leges*, *regu-*
las & *statuta* *sui opificii* & *civitatis*, in *qua* *suam* *artem*

exerceat: ille puniendus est ut FALSARIVS & sua priuandus negotiacione ac opificio. Et ipsi panni ita falsificati nonnunquam igni consumuntur. Aliquando in uarias diuersaque partes dissecantur & scinduntur. Idem iudicio suo probat Theod. Hoepingk. de sigill. c. 14. n. 23.

DIFFERENTIA XII.

De ACCESSIONE AUT SPECIFICATIONE CASV,
CVLPA, DOLO.

I.R. accessio
sio tinturae.

G.I. ratio
habenda
pretii.

ROm. iure uaria inter prudentes litigia, cui cedat res, coloris seu tinturae ergo, ob accessionem vel specificationem. Nam purpuram uestimento cedere, definiuit recte imperator (45); sed Pauli corruptum iudicium est, purpuram cedere lanae, uti lutum & coenum, si illa his conspersa (46). G.I. litigia haec aequiori componuntur lancea ac trutina. Nam si purpurae orarium nequeat a ueste se iungi, tum cedit uesti, secus alias (47). Deinde in specificando attendendum; cuius opera resque maioris, cui tum cedere debet, quod tintatum (48). Quid uero si tintor in culpa aut dolo? Aequum est; ut luat ideo praestetque, quod debet, iudici,

iudici, non parti (49). Nam furtiactio Germaniae foris tam est inconcinna, quam falsi in Latio (50).

(45) Verba §. 27. *Inst. de R. D.* sunt haec: *Si tamen alienam PVRPVRAM uestimento suo quis intexuerit; licet pura accesiōnē sit PVRPVRA; tamen accessionis uice cedit VESTIMENTO.* Et qui dominus fuit purpurae aduersus eum, qui surripuit, habet VRTI ACTIONEM & condicōnēm sive ipse fecit, qui uestimentum fecit sive alius. Causa facilis est ad intelligendum, quoniam purpura, instar orarii, alio loco haberī nequit, quam pro accessoriō: quod, uesti semel aptatum, inde diuellatur frustra, cum ideo alii uestimentū non respondeat. Interim poena dupli aut quadrupli malitia coeretur surripiēntis purpuram per leges Latii; instituto commendabili omnino. Ut, qui damna sensit, etiam habeat commoda; imo dīfēscere queat furtum passus frequentius. Si enim illi semel iterumque mille surrepta: tertium fur deprehensus, refariet hic damna restituzione quadrupli abunde. Imo tum instar paradoxi potest dici: *hominem ita redditum esse diuitem;* quod eius res saepius contrectata manu aliena.

(46) Labeonis philosophiam prodit l. 27. sed si meis §. 3. *D. de A. R. D.* si mean lanam feceris purpuram, nihilominus mean esse, Labeo ait. Quia nihil interest inter purpuram & eam lanam, quae in lutum aut coenū cedisset atque ita pristinum colorem perdidisset. Est quidem lana uere substantia; color eius accidens, instar umbrae corporis. Sed aequior iudex, si uterque in bona fide, rem addicer illi, cuius pretium est maius sive panni sive coloris. Nam uti stultissimus esset, qui pannum ideo adiudicaret alicui, quod eundem polluisset luto: ita aequitati conuenit prorsus, ut *tinctori* uilis lana cedar, ob muricem angustalem, eidem inhaerentem.

(47) Nam

*Qui pura
pura ee-
dat ueluti?*

(47) Nam prodest uestimentum nemini, nisi cui illud aptatum aptumque. Ut adeo, ne pereat rei utilitas, potius domino uestimenti adjudicari debuerit; quam *purpurae* pretiosissimae. Sed est haec exceptio: quae firmat ceteroquin regulam necquicquam tollit subvertiturque. Quod cum ita sit, non opus est iuris *subtilitatibus*, quod purpura ob nexum cum uestimento quasi perierit; quasi rei alii tanquam subiecto suo adhaereat; quasi purpurae fimbria uilioris pretii, quam uestimentum, cetera. In quibus tamen umbris sibi placent plures interpretes.

I. R. nae-
niae.

(48) Nam hoc *iuris axiona* si non Germanorum meorum, meo tamen iudicio magis probatur, quam instituta & quaestiones Latii; num res possit redigi & reverti in pristinum statum? Plena est naeniarum §. 27. *Inst. de R. D.* Quis enim prudens adsignauerit *horologium* domino ferri aut stromatis; si forte in *chalybe* errauerit faber automatarius. Et sentit recte nobiscum Tribonianus in §. 34. *Inst. de R. D.* *ridiculum esse*, *picturam Apellis* in accessionem uilissimae tabulae cedere. Licer sui oblitus fuerit in §. 33. *Inst. de R. D.* autor idem. Quod *Thomas DEMPSTERVS* in comment. ad *Inst.* hunc locum & *MONTFAVCON* in *palaeographia lib. I. c. 2.* illustrarunt.

Furta tin-
ctorum.

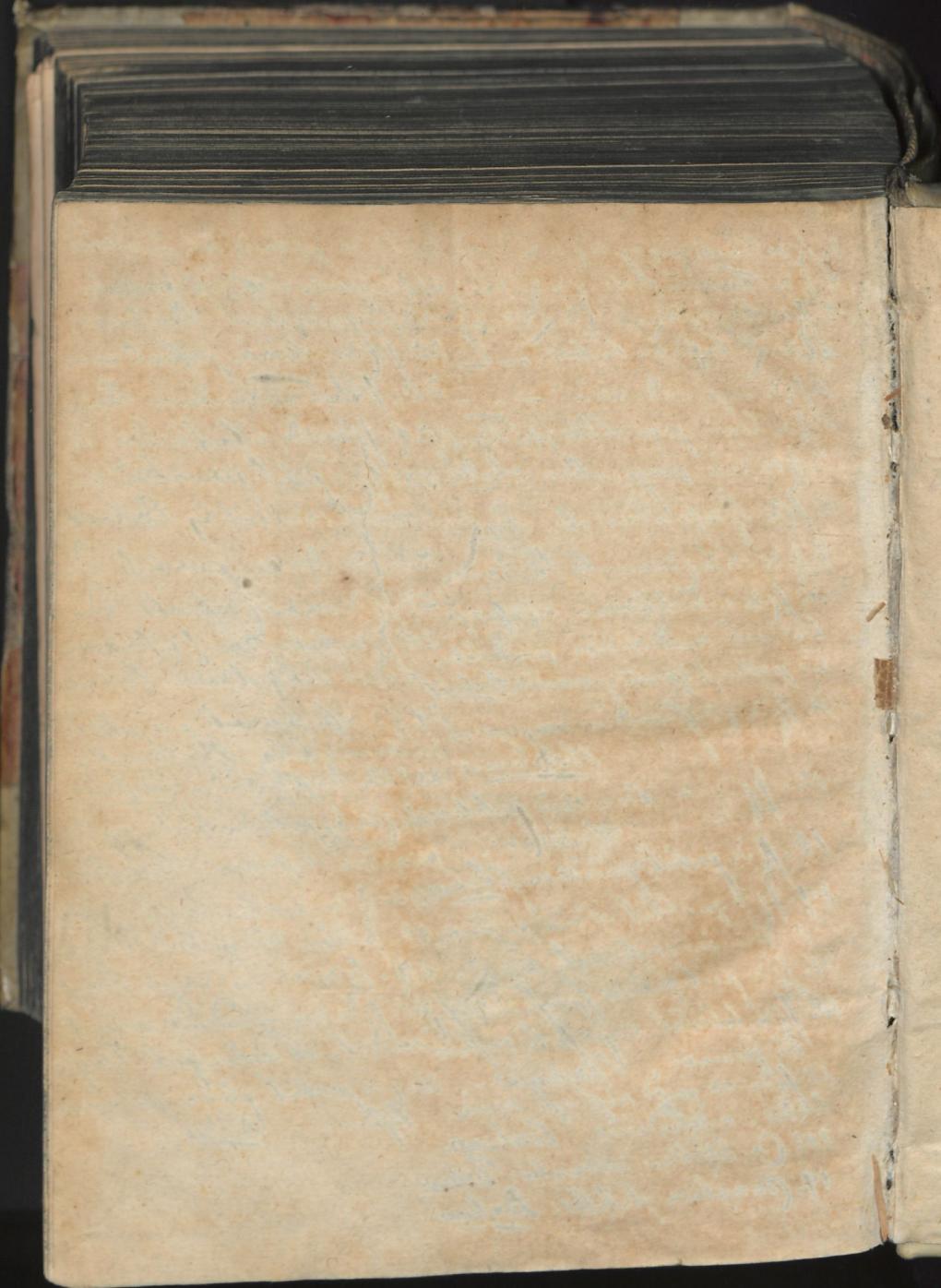
(49) Fiunt enim generis eius furta a *tinctoribus* multoties; si praefrantiores pannos, ad tingendum adlatos, cum uilioribus commiscent commutantque. Imo alio quandoque inficiunt colore, quam sunt iussi, eo fine, ut panni illis cedant. Nostri igitur auci *LEGES BAFIARIAE* damnant hoc casu *tinctorem*, principio ut praestet parti tantum, quantum eius interest; tum, si quid, culpa aut dolo, criminis aut neglectus, poenam praeterea soluat *iudici* aut *tribui* suoque collegio, daß er sich mit der zunſt oder den gerichten diesferwegen abſindēn muß.

Actiones
dupli I. G.
nullae.

(50) Repeti debet illud, quod paulo ante scripsi ad differ. XI. n. 43. Nam ex eo tempore, ex quo in Germania *jurisdicō* est *patrimonialis*; in *commercio*, cetera: ex eo iudices solent sibi fere consulere, non parti- bus in hoc argumento.

F I N I S.

1. / De Venatiis quae regali. De Ledenij. 20. / De probabilitatibus. Ludovicus
 2. / De Statutum partis. De Ledenij. 21. / De questio nrofficioi frumentorum
 3. / De Hagiographia. De Ledenij. 22. / De consuetudinibus. Bachmeier
 4. / De Lebaturia huiusmodi. — 23. / De collectione preceptarum. —
 5. / De Legi codicis etiatis. — 24. / Abusus Trittae-Baum Bachmeier
 6. / De horum. prop. ob libe. gen. Thomafij 25. / De cito. prorogatione in
 7. / De iure ptequantum. Thomafij 26. / De cito. prorogatione in
 8. / De sponsalibus eti. Thomafij. causa. criminalibus. Bachmeier
 9. / De iusti. Thomafij 27. / De brevi. patet. id.
 10. / De iure liberorum a corporis. 28. / De statu. doreus. iure. et
 libri. arte. benedictione. sacerdotalem. Bachmeier 29. / De cito. doreus. iure. et
 rei. postea. faberata. pernot. Thomafij. iuxta. antiqu. et modern. Bachmeier
 11. / De Cito. oratione. 30. / De cito. penitenti. Bachmeier
Bachmeier 31. / Abusus. Bachmeier
 12. / De matrimoniis. Horn 32. / De hypothecis. Horn
Horn 33. / De iuribus. Horn 34. / De cito. Horn
 13. / De probab. expedit. Horn 35. / De non. Horn
 14. / De quantitat. et iure. Horn 36. / De probab. plena per unum
Horn 37. / De probab. Horn 38. / De probab. Horn
 15. / De probab. Horn 39. / De non. Horn
 16. / De libellis. Horn 40. / De probab. Horn
 17. / De eo. quod. iust. est. Horn 41. / De probab. Horn
Horn 42. / De probab. Horn
 18. / De libellis. Horn 43. / De probab. Horn
 19. / De cito. Horn

Ki 778

ULB Halle
003 905 403

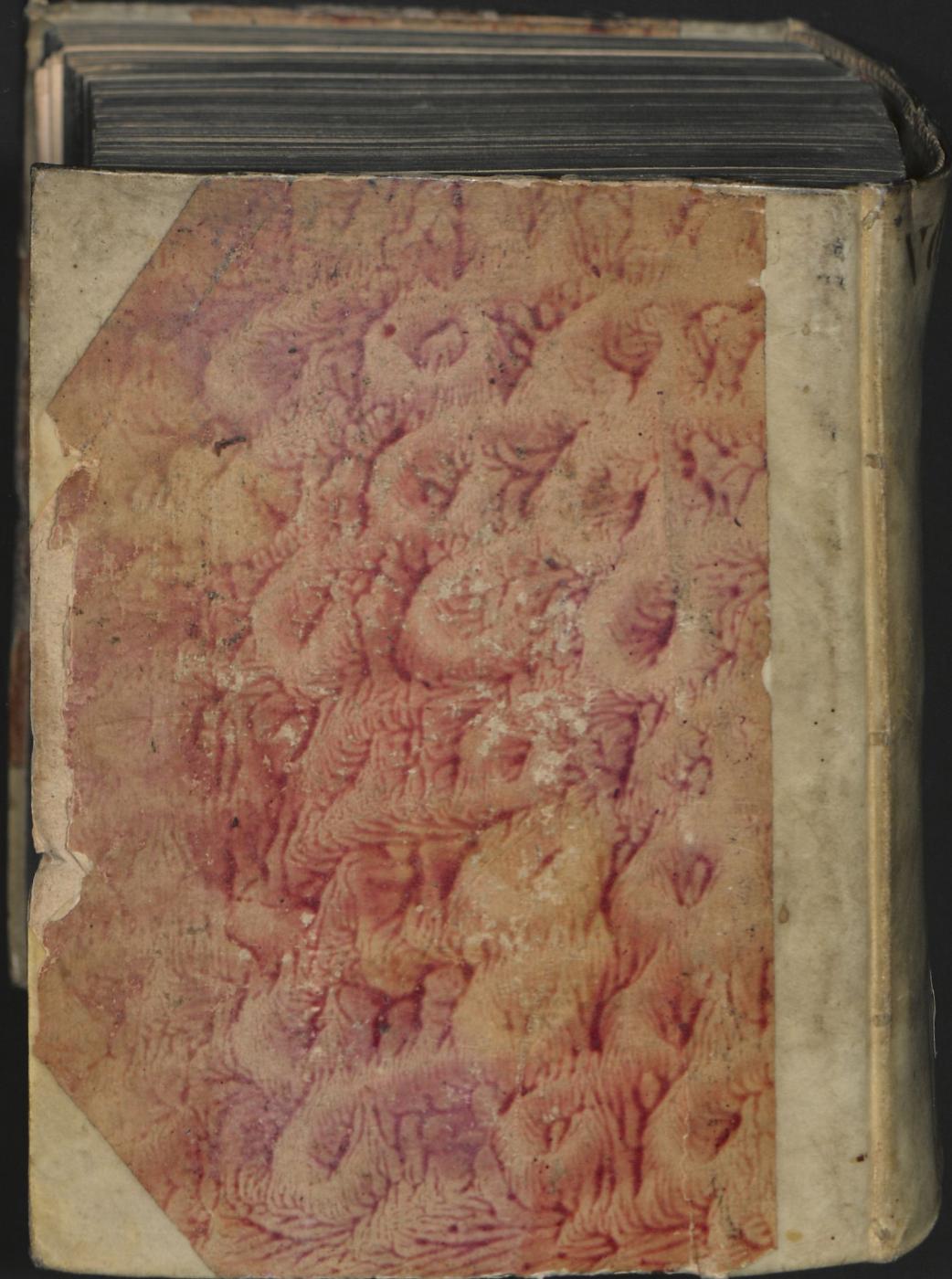
3

56.

WD 18

1077

BA TIN

DN. IOAN

FRI
POTENTISS. PORVSS
CONSIST. DVCAVS
VICARIO
DOMINO IN
AD CAPESEN
IVRISP

M. CHRIS

DIE

LITTERIS I

Farbkarte #13

B.I.G.

ici

RIA
VM

den/

VDEWIG,

RIO,
N REGIMINE ATQUE
TORVM PRAESIDE
RIARVM,

IET, RELIQA,
ONOORES IN
PREMOS

OEGBNER,

C XXV.

DEM. TYPOGR.